

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး

ဆုံးဖြတ်ချက်များ

၂၀၁၁ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

တပည့်ကျောင်းသားများအတွက်အထောက်အကူပြုရန်အတွက်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသည်

နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ ဥပဒေအားလုံး၏ အခြေခံဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို

ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။

တပည့်ကျောင်းသားများအတွက်အထောက်အကူပြုရန်အတွက်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
 နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
 ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်များ

၁။ ဦးသိန်းစိုး	B.Sc.; R.L.(Advocate)	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။ ဒေါက်တာတင်အောင်အေး	B.Sc.; BL.;LL.M.;LL.D.	အဖွဲ့ဝင်
၃။ ဒေါ်ခင်လှမြင့်	B.A.(Law).; LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၄။ ဦးထွန်းကြည်	B.A.; H.G.P.; R.L. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၅။ ဦးစိုးသိန်း	B.Com.; M.P.A.; R.L. D.M.L.(Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၆။ ဦးခင်ထွန်း	B.A.; H.G.P.; R.L.(Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၇။ ဦးဆန်းမြင့်	B.A.(Law).; LLB.(Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၈။ ဦးမြင့်ကြိုင်	B.A.(Law).;LL.B.(Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၉။ ဒေါ်မိမိရီ	B.A.(Law).; LL.B.(Advocate)	အဖွဲ့ဝင်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်များ၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းမှုအခြေခံ
ဥပဒေဆိုင်ရာရုံး၊ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းမှုအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံး၊ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ

ဦးထိန်းစိုး
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးရှုံးငှက်

ဒေါက်တာတင်အောင်အေး
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးအဖွဲ့ဝင်

ဒေါ်ခင်လှမြင့်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးအဖွဲ့ဝင်

ဦးထွန်းကြည်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးအဖွဲ့ဝင်

ဦးစိုးသိန်း
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးအဖွဲ့ဝင်

ဦးခင်ထွန်း
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်

ဦးဆန်းမြင့်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်

ဦးမြင့်ကြိုင်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်

ဒေါ်မိမိရီ
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်

**၂၀၁၁ ခုနှစ်
ဆုံးဖြတ်ချက်များ**

မာတိကာ

ညွှန်းချက်	စာမျက်နှာ
	က - ဈ
၁။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန	၁
၂။ The Chief Justice of the Union Vs Ministry of Home Affairs	၂၃
၃။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ(၂၃)ဦး နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	၃၇
၄။ 23 representatives of the Amyotha Hluttaw including Dr. Aye Maung Vs The Republic of the Union of Myanmar	၆၃
၅။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ	၈၃
၆။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးနည်းဥပဒေများ	၁၀၁

ဆုံးဖြတ်ချက်များ

စာမျက်နှာ

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ကပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊
 အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာနမှမြို့နယ်ခွဲ
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအားပြစ်မှု ဆိုင်ရာ တရားစီရင်ရေး
 အာဏာအပ်နှင်းပါက ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာ
 နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု
 ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့ စည်းပုံ
 အခြေခံဥပဒေ (၂၀၀၈ ခုနှစ်)၊ အခန်း (၁) နိုင်ငံတော်
 အခြေခံမူများတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၁၁(က)။ နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ ခက်မ
 သုံးဖြာဖြစ်သည့်ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊
 အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့်တရား စီရင်ရေး
 အာဏာတို့ကို တတ်နိုင်သမျှ ပိုင်းခြား
 သုံးစွဲခြင်း နှင့်အချင်းချင်း အပြန်အလှန်
 ထိန်းကျောင်းခြင်း တို့ပြုသည်။

ထို့အတူ နိုင်ငံတော်၏ဥပဒေပြုရေးအာဏာကို
 ခွဲဝေအပ်နှင်း ပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်
 အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍
 လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်တရားစီရင်ရေးအာဏာကို
 ခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း နိုင်ငံတော်
 အခြေခံမူများတွင် အောက်ပါအတိုင်း သီးခြားပြဋ္ဌာန်း
 ထားသည် -

(ခ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ပုဒ်မ ၁၂(က)။

နိုင်ငံတော်၏ဥပဒေပြုရေးအာဏာကို ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီး လွှတ်တော်နှင့်ပြည်နယ် လွှတ်တော်များ အားခွဲဝေ အပ်နှင်းသည်။ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုများအား ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကသတ်မှတ်သော ဥပဒေပြုရေး အာဏာကို ခွဲဝေအပ် နှင်းသည်။

ပုဒ်မ ၁၇(က)။

နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်များအား ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုများအား ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာကို ဤ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ သတ်မှတ် ပေးသည့်အတိုင်း ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။

ပုဒ်မ ၁၈(က)။

နိုင်ငံတော်၏ တရားစီရင်ရေး အာဏာကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်များ၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်များနှင့် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စု တရားရုံးများ အပါအဝင် အဆင့်ဆင့်သောတရားရုံးများအား ခွဲဝေ အပ်နှင်းသည်။

အထက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာနှင့် တရားစီရင်ရေး

အာဏာများကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသုံးစွဲ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အတွက် တိတိကျကျသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်း ထားကြောင်းမြင်သာ ထင်ရှားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တပ်မတော်ပိုင်းဆိုင်ရာတရားစီရင်ရေးနှင့်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် တရားစီရင်ရေး တို့ကိုလည်း သီးခြားကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများတွင် အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၂၀(ခ)။ တပ်မတော်သည်တပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စအားလုံးကို လွတ်လပ်စွာ စီမံခန့်ခွဲစီရင် ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ပုဒ်မ ၄၆။ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်များနှင့် ပြည်နယ်လွှတ်တော်များကပြဋ္ဌာန်းသည်၊ ဥပဒေများသည်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးများ၊ ပြည်နယ်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုများ၏ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ၏ဆောင်ရွက်ချက်များ သည်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး အကြား၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် ပြည်နယ်အကြား၊ တိုင်းဒေသကြီး အချင်းချင်း

(ဃ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ပြည်နယ်အချင်းချင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်နှင့် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စု အကြား၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ခွင့်ရစီရင်စု အချင်းချင်း ဖြစ်ပေါ်သည့် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကို ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကအပ်နှင်းသည့်အခြားတာဝန်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ပြုနိုင်ရန် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးတစ်ရုံးကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

သို့ဖြစ်ရာ နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ ခက်မ သုံးဖြာတို့ အနက်တရားစီရင်ရေးအာဏာကိုအခြားသော ဥပဒေပြုရေး အာဏာ၊အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာတို့နှင့် ခွဲခြား ကျင့်သုံးရန် ဖြစ်ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ သတ်မှတ်ထားသော တရားရုံး အဆင့်ဆင့်တွင်ယင်းဥပဒေအရ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခွင့်ပေးထား သည့်တရားသူကြီးများကသာ သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍအလိုက် တရား စီရင်ရေးအာဏာကိုကျင့်သုံးကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း အောက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ သိသာထင်ရှားနေပေသည် -

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၁၇။ ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်း လုံးတွင် တရားစီရင်ရေး ဆိုင်ရာကိစ္စ အဝဝကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖြစ်စေ၊ အခြားဥပဒေ တစ်ရပ်ရပ်အရ ဖြစ်စေ

ဖွဲ့စည်းသည့် တရားရုံးများတွင် ဥပဒေနှင့် အညီခန့်ထားသော တရားသူကြီးများက စီမံဆောင်ရွက်ရမည်။

စာမျက်နှာ

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ၆၄။ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ခွင့်ရတိုင်းတရားရုံးများ၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ခွင့်ရဒေသ တရားရုံးများ၊ ခရိုင်တရားရုံးများ၊ မြို့နယ် တရားရုံးများနှင့် ဥပဒေအရ တည်ထောင်သော အခြား တရားရုံးများ တွင် တရားသူကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် တရား ရေးအရာရှိများအားစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ အရပ်ရပ်ကို အပ်နှင်းခြင်း၊ တာဝန်ဝတ္တရားများ သတ်မှတ်ပေးခြင်း ပြုလုပ်ရမည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအခန်း(၁)၊ နိုင်ငံတော် အခြေခံမူများပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ နှင့် တရားစီရင်ရေးအာဏာ များကိုပိုင်းခြား သုံးစွဲရမည်ဖြစ်ပြီး တရားစီရင်ရေးအာဏာကို ကျင့်သုံးမည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်နှင့် တရားသူကြီးများ ခန့်ထားရေး နှင့်စပ်လျဉ်း၍လည်း တိတိကျကျ သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ဖြစ်သည့် အလျောက် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာနမှမြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာအပြင် တရားစီရင်ရေး အာဏာကိုပါအပ်

(၈)

ညွှန်းချက်

နှင်းမည်ဆိုပါကပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိမည်မဟုတ်ပေ။

စာမျက်နှာ

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

၁

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုး
ရေးရာဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး
သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးနှင့်အဆင့်တူညီခြင်းရှိမရှိ
နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတို့၏
ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များ အတိုင်း
ခံစားခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်း
ပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၈ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်း
ထားသည်-

၄၈။ နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများသည်ဥပဒေပြု လွှတ်တော်
များက ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရာတွင် လည်းကောင်း၊ ဤဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေနှင့် အခြားဥပဒေများပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ
ကိုသက်ဆိုင်ရာက အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင် လည်း
ကောင်း၊ လိုက်နာရမည့်လမ်းညွှန်များဖြစ်သည်။

အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်
အခြားဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆို
ရာတွင် နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများသည် လိုက်နာရမည့် လမ်းညွှန်
ချက်များပင်ဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၁)
နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများ ပုဒ်မ ၁၅ တွင် သက်ဆိုင်ရာ

စာမျက်နှာ

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တို့၏ ဥပဒေပြုရေးတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ကိုယ်စားလှယ်များကို ပါဝင်ခွင့်ပြုထား သကဲ့သို့ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် လည်းသက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်၏ အုပ်ချုပ်ရေးတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကို ဆောင်ရွက် နိုင်ရေးအတွက်တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ကိုယ်စားလှယ်များကို ပါဝင်ခွင့်ပြုထားသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ အခြေခံမူများကို လမ်းညွှန်အဖြစ် လိုက်နာကျင့်သုံး၍ နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်အမှတ် ၂၃ / ၂၀၁၁ တွင်ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများဟူသောပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ရည်ညွှန်းဖော်ပြလျက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းသည် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများနှင့် အဆင့်တူ သတ်မှတ်၍ အမိန့် ထုတ်ပြန်ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးပါက သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ်ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာ ဝန်ကြီးများသည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး အဆင့်ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုခိုင်မာစွာ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

(၉)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င)၊ (စ) နှင့် (ဆ) ပြဋ္ဌာန်းချက်များ တွင်လည်းကောင်း၊ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဇ)ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်လည်းကောင်း၊ပြည်ထောင်စုအစိုးရ အဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ အဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပုဒ်မခွဲ (က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂)ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်လည်းကောင်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် အတိ အလင်းပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ထားသည့် အပြင်အမျိုးသားညီလာခံ စုံညီ အစည်းအဝေးက ချမှတ်ထားသည့် အသေးစိတ် အခြေခံမူ များ ရှိနေပြီးဖြစ်ပါလျက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင် များဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ တို့တွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့်မတူခွဲခြားကာတိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ၏ ခံစားခွင့်ကို သီးခြားပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ထားခြင်းမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က) တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၁၉၈။ လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်နှင့် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စု ဦးစီးအဖွဲ့များကပြဋ္ဌာန်းသည့်ဥပဒေများ၏ အကျိုး သက်ရောက်မှုမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည် -

(က) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော်၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း ဦးစီးအဖွဲ့သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့ကပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည့် ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ တည်ဆဲဥပဒေ တစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါအတိုင်းလိုက်နာကျင့်သုံးရမည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၃၇
ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ(၂၃)ဦး		

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ် - ၁

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းစိုး၊ အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေး၊ ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ ဦးထွန်းကြည်၊ ဦးစိုးသိန်း၊ ဦးခင်ထွန်း၊ ဦးဆန်းမြင့်၊ ဦးမြင့်ကြိုင်နှင့် ဒေါ်မိမိရီတို့ရှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်
နှင့်

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ကပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနမှမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအားပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားစီရင်ရေးအာဏာအပ်နှင်းပါက ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ(၂၀၀၈ခုနှစ်)၊ အခန်း(၁) နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများတွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၁၁(က)။ နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ခက်မသုံးဖြာဖြစ်သည့် ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့် တရားစီရင်ရေးအာဏာတို့ကို တတ်နိုင်သမျှ ပိုင်းခြားသုံးစွဲခြင်းနှင့် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ထိန်းကျောင်းခြင်းတို့ပြုသည်။

ထို့အတူ နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပြုရေးအာဏာကို ခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်တရားစီရင်ရေးအာဏာကို ခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လည်းကောင်း နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများတွင် အောက်ပါအတိုင်း သီးခြားပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၁၂(က)။ နိုင်ငံတော်၏ဥပဒေပြုရေးအာဏာကိုပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်နှင့်ပြည်နယ်လွှတ်တော်များအား ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုများအား ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက သတ်မှတ်သော ဥပဒေပြုရေး အာဏာကို ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။

ပုဒ်မ ၁၇(က)။ နိုင်ငံတော်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကိုပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်များအားခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုများအား ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ သတ်မှတ်ပေးသည့်အတိုင်း ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။

ပုဒ်မ ၁၈(က)။ နိုင်ငံတော်၏ တရားစီရင်ရေးအာဏာကိုပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်များ၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုတရားရုံးများ အပါအဝင် အဆင့်ဆင့်သော တရားရုံးများအား ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။

အထက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရနိုင်ငံတော်၏ဥပဒေပြုရေး အာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့်တရားစီရင်ရေးအာဏာများကိုပိုင်းပိုင်းခြားခြားသုံးစွဲဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက်တိတိကျကျသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထား ကြောင်းမြင်သာထင်ရှားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။။ တပ်မတော်ပိုင်းဆိုင်ရာတရားစီရင်ရေးနှင့်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် တရားစီရင်ရေးတို့ကိုလည်းသီးခြား ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော် အခြေခံမူများတွင် အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၂၀(ခ)။ တပ်မတော်သည်တပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စအားလုံးကို လွတ်လပ်စွာ စီမံခန့်ခွဲစီရင်ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ပုဒ်မ ၄၆။ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုခြင်းပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီး လွှတ်တော်များနှင့်ပြည်နယ်လွှတ်တော်များက ပြဋ္ဌာန်း သည့်ဥပဒေများသည်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးများ၊ပြည်နယ်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုများ၏အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ၏ ဆောင် ရွက်ချက်များသည် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီးအကြား၊ ပြည်ထောင်စုနှင့်ပြည်နယ် အကြား၊ တိုင်းဒေသကြီးအချင်းချင်း၊ပြည်နယ်အချင်းချင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်နှင့်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ခွင့်ရစီရင်စုအကြား၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စု အချင်းချင်း ဖြစ်ပေါ်သည့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကိုကြားနာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေက အပ်နှင်းသည့် အခြားတာဝန်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ပြုနိုင်ရန် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး တစ်ရုံးကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

သို့ဖြစ်ရာ နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ ခက်မသုံးဖြာ တို့အနက် တရားစီရင်ရေးအာဏာကို အခြားသောဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာတို့နှင့် ခွဲခြားကျင့်သုံးရန်ဖြစ်ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရသတ်မှတ်ထားသော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တွင် ယင်းဥပဒေအရ

ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခွင့်ပေးထားသည့် တရားသူကြီးများကသာ သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍ အလိုက်တရားစီရင်ရေးအာဏာကို ကျင့်သုံးကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း အောက် ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ သိသာထင်ရှားနေပေသည် -

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၁၇ ။ ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းလုံးတွင် တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စအဝဝကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရဖြစ်စေ၊ အခြားဥပဒေ တစ်ရပ်ရပ်အရဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းသည့်တရားရုံးများတွင်ဥပဒေနှင့်အညီ ခန့်ထား သောတရားသူကြီးများက စီမံဆောင်ရွက်ရမည်။

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆၄။ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော် ချုပ် သည်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းတရားရုံးများ၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတရားရုံးများ၊ ခရိုင်တရားရုံးများ၊ မြို့နယ် တရားရုံးများနှင့် ဥပဒေအရတည်ထောင်သော အခြားတရားရုံး များတွင် တရားသူကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် တရားရေးအရာရှိ များအား စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရပ်ရပ်ကို အပ်နှင်းခြင်း၊ တာဝန်ဝတ္တရားများ သတ်မှတ်ပေးခြင်းပြုလုပ်ရမည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့်ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအခန်း(၁)၊ နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ နှင့် တရားစီရင် ရေးအာဏာများကိုပိုင်းခြား သုံးစွဲရမည်ဖြစ်ပြီး တရားစီရင်ရေးအာဏာကို ကျင့် သုံးမည့်တရားရုံးအဆင့်ဆင့်နှင့်တရားသူကြီးများခန့်ထားရေး နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လည်း တိတိကျကျသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးဖြစ်သည့် အလျောက် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီး ဌာနမှမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူး များအား အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာအပြင် တရားစီရင်ရေးအာဏာကိုပါအပ်နှင်း

မည်ဆိုပါကပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့်ညီညွတ် မှုရှိမည် မဟုတ်ပေ။

တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် - ဦးမြသိန်း၊
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်ဌာနအတွက် - ဦးတင်မြင့်
ညွှန်ကြားရေးမှူး
အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီးရုံးမှမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူး(၂၇)ဦး အားပထမတန်းရာဇဝတ်တရားသူကြီးအာဏာရ တရားစီရင်ရေးအရာရှိများ အဖြစ်ခန့်အပ်နိုင်ရန်အတွက်လိုအပ်သလိုဆောင်ရွက်ပေးရန်ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ကပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၉၃ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၁၇ပါပြဋ္ဌာန်းချက် တို့အရပြည်ထောင်စုတရားလွှတ် တော်ချုပ်အနေဖြင့်ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန လက်အောက်ရှိမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်ခွဲများ တွင်ဖြစ်ပွားသောပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများကို စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန်အတွက် ရာဘက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၂ (၁) (က) အရ ပထမတန်း ရာဇဝတ်အာဏာနှင့်ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၀ အရအကျဉ်းနည်းဖြင့်စစ်ဆေးစီရင်နိုင် သည့်ရာဇဝတ်အာဏာများ ကိုအပ်နှင်းခြင်း၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ် ကလေးသူငယ်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀(က)အရ ကလေးသူငယ်တရားသူကြီးအဖြစ်ခန့်ထားခြင်းနှင့်

ကလေးသူငယ် မှုခင်းများကိုစစ်ဆေးစီရင်ခွင့်အာဏာများအပ်နှင်းခြင်း တို့သည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိမရှိကို ခုံရုံး၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထားများရ ယူရန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅(င)နှင့်အညီ ဤခုံရုံးသို့ တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ကပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ နိုင်ငံတော်နှင့် နိုင်ငံတော် အဖွဲ့အစည်းအရပ်ရပ်ကို ၂၀၁၁ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၀ရက်နေ့မှ စတင်၍ ဖွဲ့စည်းစီမံ ဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းများ၊ အစိုးရအဖွဲ့စည်းများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆောင်ရွက်ချက် တစ်ရပ်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်ညီမညီကို နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏တရားစီရင်ရေး ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၊ ပြည်ထောင်စု တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ၊ အခြားတည်ဆဲဥပဒေများနှင့်အညီဆောင်ရွက်ရကြောင်း၊ တရားစီရင် ပိုင်ခွင့်အာဏာများကိုလည်းဥပဒေများနှင့်အညီသတ် မှတ်ပေးလျက်ရှိကြောင်း၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ထံ သို့ အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ရာတွင် ပြောင်းလဲတာဝန်ပေးအပ်ထားသည့် မြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား တရားစီရင်ရေးဝန်ထမ်း အဖြစ်သတ်မှတ် ၍ပထမတန်း ရာဇဝတ်အာဏာ အပ်နှင်းပေးရန် တင်ပြတောင်းဆို ထားကြောင်း၊ မြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူး(၂၇)ဦး အား ပထမတန်းအာဏာရ ရာဇဝတ်တရား သူကြီးအာဏာအပ်နှင်းပေးရန်၊မြို့နယ်ခွဲအတွင်းပေါ် ပေါက်လာသည့် ပြစ်မှုများအားတရားစီရင် ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပြုရန်တင်ပြလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊

တရားရုံးများဖွဲ့စည်းပုံကိစ္စ၊ တရားစီရင်ခွင့်ဆိုင်ရာ အာဏာများအပ်နှင်းခြင်း ကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၃ တွင် လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၁၇ တွင် လည်းကောင်းပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက် များအရပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန လက်အောက်ရှိမြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ အားသက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်ခွဲများ တွင်ဖြစ်ပွားသောပြစ်မှု ဆိုင်ရာ အမှုများ ကိုစစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန်အတွက် ရာဘက်ရာဝတ်တရားသူကြီး များအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း၊ ပထမတန်းရာဝတ် အာဏာ၊ အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည့် ရာဝတ်အာဏာများကို အပ်နှင်းခြင်း၊ ကလေးသူငယ် တရားသူကြီး အဖြစ်ခန့်ထားခြင်း၊ ကလေး သူငယ်မှုခင်းများကိုစစ်ဆေးစီရင် ခွင့်အာဏာ အပ်နှင်းခြင်း စသည်တို့ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ ဆောင်ရွက်ပါကပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမရှိ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက် နှင့်သဘောထားများရယူလိုကြောင်း၊ ယခင်တရားရုံးချုပ်ကမြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ ကိုပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများစစ်ဆေးခွင့်ပြုခဲ့သည်မှာမှန် သော်လည်းယခု နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းပြီးနောက် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ယခင်ကကဲ့သို့ ခန့်ထားနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနအတွက် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီမှနိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ယူသောကာလတွင် နယ်စပ်ဒေသများ အေးချမ်း တည်ငြိမ်မှုရှိလာ၍ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသော အခြားဒေသများ နည်းတူ တရားဥပဒေစိုးမိုးကာ ပုံမှန်အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ထူထောင်နိုင်ရေးနှင့်

ခေတ်မီအုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စရပ်များကို ထိရောက်စွာဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန် ၁၆-၁၀-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသောပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဝေး အမှတ်စဉ် ၁၈ / ၂၀၀၂ အရပြည်နယ်နှင့်တိုင်း(၆)ခုတွင်မြို့နယ်ခွဲ(၂၈)ခုကိုလည်းကောင်း၊ ၂၄-၁၀-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော ပြည်ထောင်စုအစိုးရ အဖွဲ့အစည်းအဝေး အမှတ်စဉ် ၄၀ / ၂၀၀၂အရ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ တမူးခရိုင်၊ တမူးမြို့နယ်တွင်မြို့နယ်ခွဲ(၂)ခုကိုလည်းကောင်း စတင်ဖွဲ့စည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း၊ နယ်စပ်ဒေသများတွင် ဖွံ့ဖြိုးမှု အရှိန်ရလာသော အခြားမြို့နယ်ခွဲများကိုလည်း ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့သို့ တင်ပြ၍လိုအပ်မည့်ဝန်ထမ်းဖွဲ့စည်းပုံအဆိုပြုချက်များ၊ ရာဇဝတ်တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာဝန်ထမ်း ဖွဲ့စည်းပုံအဆိုပြုချက်နှင့်အတူမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ၁၃အရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ပြီး ပထမတန်းရာဇဝတ်အာဏာ အပ်နှင်းရန် တရားရုံးချုပ်မှ ရာဘက်ရာဇဝတ် တရားသူကြီး ခန့်အပ်မည့် အမိန့်ကြော်ငြာစာ မူကြမ်းများနှင့်တကွ ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံတော်အစိုးရအဖွဲ့သို့ တင်ပြရကြောင်း၊မြို့နယ်ခွဲများသို့ စေလွှတ်မည့်မြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအားတရားစီရင်ရေး ကိစ္စဆောင်ရွက်ရန် အလိုငှာ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန နှင့် တရားရုံးချုပ်တို့ပူးပေါင်း၍ မြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းအမှတ်စဉ် (၁) မှ (၅) အထိ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါသင်တန်းဆင်းများကိုသာမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူး များအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စေ၍ တာဝန်ကျရာဒေသများတွင် ပထမတန်းအာဏာရ ရာဘက်တရားသူကြီးများအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးဦးစီးဌာနကပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနမှ တစ်ဆင့် တရားရုံးချုပ်သို့ခန့်ထားခွင့် တောင်းခံခဲ့ကြောင်း၊ မြို့နယ်ခွဲ အသီးသီးတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်သောမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား ရာဇဝတ်တရားစီရင်ရေးတာဝန်ကို ချောမောစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ၁၉-၉-၂၀၀၂ရက်စွဲပါညွှန်ကြား ချက်အမှတ် ၅ / ၂၀၀၂

ကို တရားရုံးချုပ်က ထုတ်ပြန်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာသင်တန်း တက်ရောက်ပြီး သူ့မြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများကိုတရားရုံးချုပ်က အမိန့်စာ၊ ကြော်ငြာစာများထုတ်ပြန်၍ ရာဘက်ရာဝတ် တရားသူကြီးများအဖြစ် စစ်ဆေး စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများကိုအပ်နှင်းပေး ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ နိုင်ငံတော် တစ်ဝန်း လုံးတွင်မြို့နယ်ခွဲပေါင်း(၈၂)ခုအား ဖွဲ့စည်းပြီးဖြစ်၍မြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူး တာဝန်နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများကိုစစ်ဆေး စီရင်ရန် ရာဘက်ရာဝတ် တရားသူကြီးများအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်စေလျက်ရှိကြောင်းလျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တင်သွင်းလာသော တင်သွင်းလွှာ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးကအဓိက ဆုံးဖြတ်ရမည့်အချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည် -

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ကပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနမှမြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ အားပြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားစီရင်ရေးအာဏာ အပ်နှင်းပါက ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိမရှိ။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ခေတ်အဆက်ဆက်ပြစ်မှု ဆိုင်ရာတရားစီရင်ရေးအာဏာ ကျင့်သုံးခဲ့ပုံကိုဦးစွာ ဆန်းစစ်ကြည့် ရန်လိုပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးမရမီအချိန်က တရားရေးဆိုင်ရာဝန်ထမ်းအဖွဲ့ အစည်းအနေဖြင့် သီးခြားဖွဲ့စည်းနိုင်ခြင်း မရှိသေးသည့် အလျောက်တရားစီရင်ရေး နှင့်စပ်လျဉ်းသောလုပ်ငန်း တာဝန်များကို တိုင်းမင်းကြီး၊ ခရိုင်ဝန်၊ နယ်ပိုင် ဝန်ထောက်၊ မြို့ပိုင်အစရှိသော အုပ်ချုပ်ရေးဘက်ဆိုင်ရာ အရာရှိများက ပူးတွဲဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ တိုင်းမင်းကြီးသည် တိုင်းတရားမနှင့် စက်ရှင်တရား သူကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ခရိုင်ဝန်သည် ခရိုင်တရားသူကြီးအဖြစ်လည်း ကောင်း၊ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်သည်နယ်ပိုင်တရားသူကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊

မြို့ပိုင်သည်မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖြစ်လည်းကောင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင်တရားစီရင်ရေးစနစ် ပြောင်းလဲခဲ့သည့်အတွက်တိုင်းတရားမ နှင့် စက်ရှင်တရားသူကြီးရာထူးကို ပယ်ဖျက်ပြီး ခရိုင်တရားမနှင့် စက်ရှင် တရား သူကြီးဟူ၍စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ အခြားလက်အောက်ခံ တရားရုံးအဖွဲ့ အစည်းများနှင့်ယင်းတို့၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများမှာ ယခင်အတိုင်းပင် ရှိခဲ့သည်။

၁၉၄၈ခုနှစ်၊မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးသည့် နောက် ၁၉၄၇ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၁၃၄ အရ တရား လွှတ်တော်တစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းရန် လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၃၆ အရ တရားလွှတ်တော်ချုပ်တစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းရန် လည်းကောင်းပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ပြည်ထောင်စု တရားစီရင်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ၃၃အရ တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၃ အရ တရားလွှတ်တော်ကိုလည်းကောင်း တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ယင်းအက်ဥပဒေအရ တရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့် တရားလွှတ်တော်တို့၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်တို့ကိုသာ ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ခဲ့သဖြင့် အခြားလက်အောက်ခံတရားရုံးများမှာ ယခင်အတိုင်းပင် ဆက်လက် တည်ရှိခဲ့သည်။ ဒေသဆိုင်ရာ ရာဇဝတ်တရားရုံးများတွင် ရာဇဝတ်တရား စီရင်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၆ အရ အောက်ဖော်ပြပါ တရားရုံးများ ကိုဖွဲ့စည်းထားသည် -

- (၁) စက်ရှင်တရားသူကြီးရုံး၊
- (၂) ရာဘက်စက်ရှင်တရားသူကြီးရုံး၊
- (၃) ပထမတန်းအာဏာရရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး၊
- (၄) ဒုတိယတန်းအာဏာရရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး၊
- (၅) တတိယတန်းအာဏာရရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး။

ထိုစဉ်ကရာဇဝတ်အာဏာကိုတရားသူကြီးများအပြင် အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဝန်ထမ်းများအား အာဏာအပ်နှင်း၍ ပူးတွဲထမ်းဆောင်စေခဲ့သဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်းရာထူးအလိုက်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည် -

- (၁) ခရိုင်ဝန် - ခရိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊
- (၂) မြို့မဝန်ထောက် - ရာဘက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊
- (၃) အခွန်ဝန် - ရာဘက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊
- (၄) ငွေတိုက်ဝန်ထောက် - မြို့မရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊
- (၅) နယ်ပိုင်ဝန်ထောက် - နယ်ပိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊
- (၆) မြို့ပိုင် - မြို့နယ်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊
- (၇) လက်ထောက်မြို့ပိုင် - ရာဘက်မြို့နယ်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး။

[ရာဘက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံးများအနေဖြင့် ကွဲပြားမှုရှိစေရန် ၁ရာဘက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး၊ ၂ရာဘက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး၊ ၃ ရာဘက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံး စသည်ဖြင့် သတ်မှတ်ပေးထားသည်။]

အဆိုပါ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးများ၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများကိုရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၁ နှင့် ၃၂ တို့အရလည်းကောင်း၊ ပထမတန်း အာဏာရရာဇဝတ်တရားသူကြီးများအနက် သင့်လျော်သော တရားသူကြီးများအား ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၀ အရ အကျဉ်းနည်းစစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ၃၀အရသေဒဏ် စီရင်နိုင်သောပြစ်မှုများမှအပ အခြားသောပြစ်မှုအားလုံးကို စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်အထူးအာဏာကို လည်းကောင်းအပ်နှင်းပေးခဲ့သည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါက ရာဇဝတ်တရားစီရင်ရေး အာဏာကိုတရားသူကြီးများသာမကအုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိများကပါ ပူးတွဲကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ဤအခြေအနေတွင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဝန်ထမ်းများအား ရာဇဝတ် တရားစီရင်ရေးအာဏာများကို ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး ဥပဒေအရအပ်နှင်းကာ

အုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်နှင့်ရာဇဝတ်တရားစီရင်ရေးတာဝန်များကို ပူးတွဲ ထမ်းဆောင်စေခြင်းသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်မှု မရှိဟုဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းအောက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ညွှန်ပြနေပေသည် -

ပုဒ်မ ၁၃၃။ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတဝန်းလုံး၌ တရားစီရင်ရေးကိစ္စကို ဤ အခြေခံဥပဒေအရသော်၎င်း၊ တရားဥပဒေအရ သော်၎င်း၊ တည်ထောင်ထားသော တရားရုံးများတွင်၊ ဤအခြေခံ ဥပဒေ နှင့်အညီ၊ သို့တည်းမဟုတ် တရားဥပဒေ နှင့်အညီခန့်ထား သော တရားသူကြီးများက စီမံအုပ်ချုပ်ရမည်။

ပုဒ်မ ၁၅၀။ ဤအခြေခံဥပဒေအရ ခန့်ထားသော တရားသူကြီးသော်၎င်း၊ တည်ထောင်ထားသော တရားရုံးသော်၎င်း၊ မဟုတ် စေကာမူ၊ ကန့်သတ်ထားသည့် တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ အလုပ်ဝတ္တရား များကိုဖြစ်စေ၊ အာဏာများကိုဖြစ်စေ၊ သုံးစွဲဆောင်ရွက်စေ ရန် တရားဥပဒေဖြင့် ကျနစွာလွှဲအပ်ခြင်းခံရသောသူ၏ သို့တည်းမဟုတ် အဖွဲ့၏သုံးစွဲဆောင်ရွက်မှု၌ ခိုင်လုံခြင်း ရှိသည်ကို ဤအခြေခံဥပဒေရှိ မည်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်ကမျှ ပျက်ပြယ်အောင်မပြုရ။

၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီက နိုင်ငံတော်အာဏာ အရပ်ရပ်ကို လွှဲပြောင်းရယူ၍ အုပ်ချုပ်သည့်အခါ ယခင်ရှိခဲ့သော တရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့် တရားလွှတ်တော်တို့ကို ရပ်စဲပြီး နိုင်ငံတော် တရားရုံးချုပ်ကိုဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ တည်ဆဲတရားရုံးအဆင့်ဆင့်ကိုမူ ယခင် အတိုင်း ထားရှိခဲ့သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၇ ရက် နေ့မှ စတင်၍ပြည့်သူတရားစီရင်ရေးစနစ် အကောင် အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် အောက်ပါတရားရုံးများ ပေါ်ပေါက်လာ သည် -

- (၁) ပြည်နယ် / တိုင်းပြည်သူ့တရားရုံး၊
- (၂) မြို့နယ်ပြည်သူ့တရားရုံး၊
- (၃) ရပ်ကွက် / ကျေးရွာအုပ်စုပြည်သူ့တရားရုံး။

ပြည်သူ့တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တွင်သက်ဆိုင်ရာတရားရေး ကော်မတီကရွေးချယ်ပေးသောပုဂ္ဂိုလ်များအား တရားရေးဝန်ကြီးဌာနကပြည်သူ့တရားသူကြီးများအဖြစ် အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ခန့်အပ်ခံရသောပြည်သူ့ တရားရုံးအဖွဲ့ဝင်များဖြင့် အဖွဲ့ဝင်(၃)ဦးစီ ပါဝင်သော ပြည်သူ့တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့များကို သက်ဆိုင်ရာ တရားရေးကော်မတီကလိုအပ်သလိုဖွဲ့စည်းပေးပြီး ရာဇဝတ်အာဏာများကို အောက်ပါအတိုင်းခွဲဝေအပ်နှင်းခဲ့သည် -

- (၁) ပြည်နယ် / တိုင်းပြည်သူ့တရားရုံး - စက်ရှင်တရားသူကြီးအာဏာ၊
- (၂) မြို့နယ်ပြည်သူ့တရားရုံး - အထူးရာဇဝတ်အာဏာနှင့် အထူးတရား သူကြီးအာဏာ၊
- (၃) ရပ်ကွက်နှင့်ကျေးရွာအုပ်စုတရားရုံး - တတိယတန်းနှင့် ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်တရားသူကြီးအာဏာ။

ဤသို့ဖြင့် မူလခန့်အပ်ထားသောတရားသူကြီးများနှင့်အုပ်ချုပ်ရေးဝန်ထမ်းများမှာ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိတော့ဘဲ လူတန်းစား အလွှာစုံမှ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပြည်သူ့တရားရုံးအဖွဲ့ဝင် များအဖြစ်ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်းဖြင့်ပြည်သူ့တရားကို ပြည်သူ့စီရင်စေခဲ့သည်။

၁၉၇၄ခုနှစ်တွင်ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ၉၆ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အောက်ပါ တရားသူကြီးအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့သည် -

- (၁) ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊
- (၂) ပြည်နယ်တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ တိုင်းတရားသူကြီးအဖွဲ့၊
- (၃) မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖွဲ့၊
- (၄) ရပ်ကွက်တရားသူကြီးအဖွဲ့ / ကျေးရွာအုပ်စုတရားသူကြီးအဖွဲ့။

ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ ပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီး အဖွဲ့နှင့်မြို့နယ် တရားသူကြီးအဖွဲ့များသည်ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ဥပဒေအရ ခွင့်ပြုထားသော ပြစ်ဒဏ်အားလုံးကိုစီရင်နိုင်သည်။ ရပ်ကွက် / ကျေးရွာ အုပ်စုတရားသူကြီးအဖွဲ့ သည်ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ထောင်ဒဏ် ၁လ အထိ၊သို့မဟုတ် ငွေဒဏ် ကျပ်ငါးဆယ် အထိသို့မဟုတ် ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးကို စီရင်နိုင်သည်။ ယင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဆိုလျှင် တရားစီရင် ရေးအာဏာကို ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်း ဖွဲ့စည်းထားသည့် တရားသူကြီး အဖွဲ့များကသာသီးခြား ကိုင်တွယ်ကျင့်သုံးကြ ကြောင်းမြင်သာသည်။

သို့ဖြစ်ရာ၁၉၇၄ခုနှစ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ယခင် ၁၉၄၇ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် မတူတော့ဘဲ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေးကို ပိုင်းခြားထမ်းဆောင်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ကိုဝန်ကြီးအဖွဲ့နှင့်ပြည်သူ့ကောင်စီ အဆင့်ဆင့်ရှိ အလုပ် အမှုဆောင်အဖွဲ့များအားလည်းကောင်း၊ တရားစီရင်ရေး တာဝန်ကိုပြည်သူ့ တရားသူကြီးအဖွဲ့နှင့်ဒေသဆိုင်ရာတရားသူကြီးအဖွဲ့ အဆင့်ဆင့်တို့အား လည်းကောင်း သီးခြားတာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၁၈ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့က နိုင်ငံတော်အာဏာအရပ်ရပ်ကို လုံးဝတာဝန်ယူ လိုက်ပြီး နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ကြော်ငြာချက် အမှတ် ၂/၈၈ ကိုထုတ်ပြန်ကာ ၁၉၇၄ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ တည်ရှိခဲ့သော နိုင်ငံတော်အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်ကိုဖျက်သိမ်း ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ခုနှစ်၊

စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီး ယင်းဥပဒေနှင့်အညီ တရားရုံးချုပ်နှင့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်ကိုအောက်ပါ အတိုင်းဖွဲ့စည်းခဲ့သည် -

- (၁) တရားရုံးချုပ်၊
- (၂) ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံး၊
- (၃) မြို့နယ်တရားရုံး။

တရားရုံးချုပ်ကပြည်နယ် / တိုင်းတရားရေး ဦးစီးမှူးများကိုပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီးများအဖြစ် လည်းကောင်း၊ တွဲဖက်ပြည်နယ် / တိုင်းတရားရေး ဦးစီးမှူးများကိုတွဲဖက်ပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီးများ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တရားရေးဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)များကို ဒုတိယပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီး များ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တရားရေး ဝန်ထမ်းအဆင့်(၂)များကို လက်ထောက် ပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီးများ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တရားရေးဝန်ထမ်း အဆင့်(၃)များကိုမြို့နယ်တရားသူကြီး၊ တွဲဖက်မြို့နယ်တရားသူကြီးများ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ တရားရေးဝန်ထမ်း အဆင့်(၄)များကို ဒုတိယမြို့နယ် တရားသူကြီးများ အဖြစ်လည်းကောင်း ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာမူခင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီးများ၊ တွဲဖက်ပြည်နယ် / တိုင်းတရား သူကြီးများ၊ ဒုတိယပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီးများ၊ လက်ထောက် ပြည်နယ် / တိုင်းတရားသူကြီးများကို စက်ရှင်တရားသူကြီး၏စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာများ အပ်နှင်းခဲ့သည်။ မြို့နယ်အဆင့် တရားသူကြီးများအား လုပ်ရည် ကိုင်ရည်နှင့် ကျွမ်းကျင်မှုအပေါ် မူတည်၍ရာထူးအဆင့်အလိုက် စီရင်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီလက်ထက် တွင် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေးဥပဒေအရ တရားရုံးများကို အောက်ပါ အတိုင်းပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည် -

- (၁) တရားရုံးချုပ်၊
- (၂) ပြည်နယ်သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံး၊
- (၃) ခရိုင်တရားရုံး၊
- (၄) မြို့နယ်တရားရုံး။

တရားရုံးချုပ်သည်ပြည်နယ်သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံး၊ ခရိုင်တရားရုံးနှင့်မြို့နယ် တရားရုံးများကိုပြစ်မှုဆိုင်ရာနှင့် တရားမမှုများ စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန်စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင်မြန်မာနိုင်ငံ၏ တရားစီရင်ရေး သမိုင်းကြောင်းကိုပြန်ပြောင်းသုံးသပ်ကြည့်လျှင် လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးနောက် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရား စီရင်ရေးအာဏာများကို ပူးတွဲကျင့်သုံးခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရသော်လည်း တော်လှန်ရေး ကောင်စီလက်ထက် ပြည်သူ့တရားစီရင်ရေး စနစ်သစ်တွင် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ကာလ တွင်လည်းကောင်း၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့် တရားစီရင်ရေးအာဏာများကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

၁၉၈၈ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ကနိုင်ငံတော်အာဏာအရပ်ရပ်ကို လုံးဝတာဝန်ယူလိုက်ပြီးနောက်တွင်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် ၁၉၈၈ခုနှစ် တရားစီရင်ရေးဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့ကို အထောက်အထားပြု၍မြို့နယ်ခွဲအဆင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများကို လိုအပ်သော ဒေသများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများ အပ်နှင်းခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ၁၉၈၈ခုနှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးချုပ်ကယင်းကဲ့သို့ တရားစီရင်ရေးအာဏာ အပ်နှင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ထို့အတူပင် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ လက်ထက်တွင်လည်း တရားရုံးချုပ်က ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အထောက်အထားပြု၍မြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများကို ရာဘက်ရာဝတ်တရားသူကြီးများအဖြစ် စီရင် ပိုင်ခွင့်အာဏာများ အပ်နှင်း ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ နိုင်ငံတော် တရားရုံးချုပ်ကစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာများအပ်နှင်းခဲ့သည့် သာဓကအပေါ် အခြေပြု၍ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက ၂၅-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ပထရ /၁-၇(၄၁၇) /ရေး၂ စာဖြင့်မြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား တရားစီရင်ရေးဝန်ထမ်း အဖြစ်သတ်မှတ်၍ ပထမတန်းတရားစီရင်ရေး အာဏာအပ်နှင်းပေးရန် ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်သို့ ညှိနှိုင်းအကြောင်းကြားလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ လက်ထက် တရားစီရင်ရေး အာဏာအပ်နှင်းနိုင်သည့် အခြေအနေနှင့် ယခုပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အတည်ဖြစ်ပြီးနောက် တရားစီရင်ရေး အာဏာအပ်နှင်းနိုင်သည့် အခြေအနေတို့မှာ တူညီခြင်းမရှိသည်ကို သတိပြုရန်လိုပေသည်။

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနမြို့နယ် ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား တရားစီရင်ရေး အာဏာအပ်နှင်းပေးရန်ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ညှိနှိုင်းအကြောင်းကြားလာသည့် အချိန်တွင်ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (၂၀၀၈ခုနှစ်) ကို အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းပြီးနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးတွင် အာဏာတည်ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ တင်သွင်းချက်အပေါ်သဘောထား ပြန်ကြားရာတွင် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ(၂၀၀၈ခုနှစ်) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီစိစစ်၍သဘောထား ပြန်ကြားရန်ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (၂၀၀၈ခုနှစ်)၊အခန်း(၁) နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၁၁(က)။ နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ခက်မသုံးဖြာဖြစ်သည့် ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့်တရားစီရင်ရေးအာဏာတို့ကို တတ်နိုင်သမျှ ပိုင်းခြားသုံးစွဲခြင်းနှင့် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ထိန်းကျောင်းခြင်းတို့ပြုသည်။

ထို့အတူ နိုင်ငံတော်၏ဥပဒေပြုရေးအာဏာကို ခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်တရားစီရင်ရေးအာဏာ ကိုခွဲဝေအပ်နှင်းပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လည်းကောင်း နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများ တွင်အောက်ပါအတိုင်းသီးခြားပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၁၂(က)။ နိုင်ငံတော်၏ဥပဒေပြုရေးအာဏာကိုပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်နှင့်ပြည်နယ်လွှတ်တော်များအား ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုများအား ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကသတ်မှတ်သောဥပဒေပြုရေးအာဏာကိုခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။

ပုဒ်မ ၁၇(က)။ နိုင်ငံတော်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကိုပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်များအားခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုများအားကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ သတ်မှတ်ပေးသည့်အတိုင်း ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။

ပုဒ်မ ၁၈(က)။ နိုင်ငံတော်၏တရားစီရင်ရေးအာဏာကိုပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်

များ၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ
စီရင်စုတရားရုံးများ အပါအဝင်အဆင့်ဆင့်သော တရားရုံး
များအား ခွဲဝေအပ်နှင်းသည်။

အထက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရနိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊
အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့် တရားစီရင်ရေးအာဏာများကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား
သုံးစွဲဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် တိတိကျကျသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်း ထားကြောင်းမြင်သာ
ထင်ရှားသည်။ ထို့အပြင် တပ်မတော်ပိုင်းဆိုင်ရာ တရား စီရင်ရေးနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်တရားစီရင်ရေး
တို့ကိုလည်း သီးခြားကျင့်သုံးဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော်အခြေခံ
မူများတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၂၀(ခ)။ တပ်မတော်သည် တပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စ အားလုံးကို လွတ်လပ်စွာ
စီမံခန့်ခွဲစီရင် ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ပုဒ်မ ၄၆။ ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို
အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊
တိုင်းဒေသကြီး လွှတ်တော်များနှင့်ပြည်နယ်လွှတ်တော်
များကပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများသည်လည်းကောင်း၊
ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးများ၊ ပြည်နယ်များနှင့်
ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုများ၏အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ
အာဏာပိုင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် လည်းကောင်း၊
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမရှိ
စိစစ်ခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီးအကြား၊
ပြည်ထောင်စုနှင့်ပြည်နယ်အကြား၊ တိုင်းဒေသကြီး အချင်းချင်း၊
ပြည်နယ်အချင်းချင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်နှင့်
ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုအကြား၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ

စီရင်စု အချင်းချင်း ဖြစ်ပေါ်သည့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကိုကြားနာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေက အပ်နှင်းသည့် အခြားတာဝန်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကိုပြုနိုင်ရန် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးတစ်ရုံးကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

သို့ဖြစ်ရာ နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ ခက်မသုံးဖြာတို့အနက် တရားစီရင်ရေးအာဏာကိုအခြားသော ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာတို့နှင့် ခွဲခြားကျင့်သုံးရန်ဖြစ်ပေသည်။ တရားစီရင်ရေး အာဏာကို ကျင့်သုံးရမည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်နှင့် တရားသူကြီးများကို ပြည်ထောင်စု သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေတွင် အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၂၉၃။ နိုင်ငံတော်၏တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာရုံးများကို အောက်ပါ အတိုင်း ဖွဲ့စည်းသည် -

- (က) ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီး တရား လွှတ်တော်များ၊ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်များ၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းတရားရုံးများ၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ တရားရုံးများ၊ ခရိုင်တရားရုံးများ၊ မြို့နယ်တရားရုံးများနှင့် ဥပဒေအရတည်ထောင်သော အခြားတရားရုံးများ၊
- (ခ) စစ်ဘက်ဆိုင်ရာတရားရုံးများ၊
- (ဂ) နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး။

ထို့ကြောင့်ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရသတ်မှတ်ထားသောတရားရုံး အဆင့်ဆင့်တွင် ယင်းဥပဒေ အရကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခွင့် ပေးထားသည့် တရားသူကြီးများကသာ သက်ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍအလိုက် တရားစီရင်ရေးအာဏာကို ကျင့်သုံးကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း အောက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ သိသာထင်ရှားနေပေသည် -

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ၃၁၇။ ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းလုံးတွင် တရား စီရင်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စအဝဝကိုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖြစ်စေ၊ အခြားဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်အရဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းသည့် တရားရုံးများတွင်ဥပဒေနှင့်အညီခန့်ထားသော တရား သူကြီးများက စီမံဆောင်ရွက်ရမည်။

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ၆၄။ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော် ချုပ်သည် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း တရားရုံးများ၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတရားရုံးများ၊ ခရိုင်တရားရုံးများ၊ မြို့နယ်တရားရုံးများနှင့် ဥပဒေအရ တည်ထောင်သောအခြား တရားရုံးများတွင် တရားသူကြီး အဖြစ်ဆောင်ရွက်ရန် တရားရေး အရာရှိများအားစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရပ်ရပ် ကို အပ်နှင်းခြင်း၊ တာဝန်ဝတ္တရားများ သတ်မှတ်ပေးခြင်း ပြုလုပ်ရမည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့်ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအခန်း(၁)၊ နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့် တရားစီရင်ရေးအာဏာများကို ပိုင်းခြားသုံးစွဲရမည်ဖြစ်ပြီး တရားစီရင် ရေးအာဏာကို ကျင့်သုံးမည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်နှင့် တရားသူကြီးများ ခန့်ထားရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း တိတိကျကျသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ဖြစ်သည့်

အလျောက်ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနမှ မြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအား အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာအပြင် တရားစီရင်ရေး အာဏာကိုပါ အပ်နှင်းမည် ဆိုပါကပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမည်မဟုတ်ပေ။

အကယ်၍ဒေသဆိုင်ရာလိုအပ်ချက်များအရမြို့နယ်ခွဲများတွင် တရား စစ်ဆေးစီရင်ရန် အခြေအနေရှိပါကသက်ဆိုင်သည့်မြို့နယ်တရားရုံး မှတရားသူကြီးများကို ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ သွားရောက် ရုံးထိုင်စစ်ဆေးစေရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်။

Constitution:

- to appoint the sub-township administrative officers, the General Administration Department, Ministry of Home Affairs as judicial officers to try the criminal cases which come to court in the sub-township concerned by the Supreme Court of the Union under section 293 and 317 of the Constitution;
- to confer sub-township administrative officers with the first class power of Magistrate under section 32(1) (a) of the Criminal Procedure Code (Cr P C) and Magistrate power to try summarily under section 260 of Cr P C by the Supreme Court of the Union;
- to appoint sub-township administrative officers as juvenile judges and to empower them to try the juvenile cases under section 40(a) of the Child Law, 1993.

On behalf of the Chief Justice of the Union, the Director General of the Supreme Court of the Union argued that:-

- The State and various organs of the State were formed on 30th March 2011 in accordance with the Constitution;
- Authorized Organs of the State and Governmental Bodies have to perform their duties in accordance with the Constitution;
- The Constitutional Tribunal has the power to decide whether an act is of constitutionality or not;
- Judicial functions of the Supreme Court of the Union have to be carried out in accordance with the Constitution, Union Judiciary Law and any other existing Laws;
- Judicial powers are prescribed in accordance with Laws;
- The Ministry of Home Affairs requested the Supreme Court of the Union in its letter to confer the first class Magistrate

power to sub-township administrative officers as judicial officers;

- It is submitted to confer the first class power of Magistrate to 27 sub-township administrative officers to decide the criminal cases occurred in the sub-township concerned;
- Section 293 and 317 of the Constitution provided the formation of the Courts and empowering the jurisdiction to those Courts;
- In accordance with those provisions, it is to obtain the interpretation, decision and opinion of the tribunal whether it is constitutionality or not if the Supreme Court of the Union confers the first class power of Magistrate to sub-township administrative officers, the General Administration Department, Ministry of Home Affairs to try the criminal cases which come to court in the sub-township concerned, to try summarily, to appoint as juvenile judges and to empower them to try the juvenile cases;
- Formerly, though the Supreme Court permitted the sub-township administrative officers to try the criminal cases it is now presumed that they cannot be appointed as before according to the provisions of the Constitution after the promulgation of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar.

On behalf of the Ministry of Home Affairs, Director of the General Administrative Department argued that:-

- As there has been stability, peace and tranquility of the border areas, during the period of the State Peace and Development Council, it was initially constituted 28 sub-townships in 6 States and Divisions (Cabinet Meeting No. 18/2002 dated 16.10.2002) and 2 sub-townships in Tamu Township, Tamu District of Sagaing Division (Cabinet Meeting No. 40/2002

dated 24.10.2002), like other developing areas, to effectively establish modern administration, to manage economic and social affairs, to set up the formal administration and to obtain the prevalence of Law and Order;

- Proposals for recruitment of required staff set up of other sub-townships, accelerating in development in border areas, were also submitted to the Cabinet;
- Draft notifications to appoint the Magistrate judges by the Supreme Court conferring first class Magistrate power under section 13 of the Judiciary Law to sub-township administrative officers together with the proposals for recruitment of staffs set up for criminal jurisdiction were submitted to the Cabinet;
- In order to perform the judicial functions by the sub-township administrative officers who are to be sent to respective sub-townships, Judicial Training Courses No. 1 to 5 for the sub-township administrative officers were held jointly by General Administration Department and the Supreme Court;
- General Administration Department requested the Supreme Court through the Ministry of the Home Affairs that only those who have accomplished the courses were assigned as Magistrates of the first class in the respective areas;
- In order to perform the criminal judicial functions properly by the sub-township administrative officers in the respective sub-townships, the Supreme Court issued the Directive No. 5/2002 dated 19.9.2002;
- By the notifications, the Supreme Court empowered the sub-township administrative officers who have accomplished the courses as Additional Magistrates;
- At present, as 82 sub-townships have been already constituted in the whole country, they are serving as Magistrates to try the

criminal cases together with the duties of the sub-township administrative officers.

The main issue which is to be decided by the Constitutional Tribunal, submitted by the Chief Justice of the Union is as follow: -

Whether it is of constitutionality or not to confer the power of criminal jurisdiction to the sub-township administrative officers of the General Administration Department, Ministry of Home Affairs by the Supreme Court of the Union

Firstly, it is necessary to analyse the practice of criminal jurisdictional power in the Union of Myanmar period by period. Before independence, because of having no separate judicial institution, judicial functions were jointly carried out by the administrative officers such as Divisional officer, District officer, Sub-divisional Officer and Township officer. The Divisional officer served as Divisional Judge and Sessions Judge. The District Officer served as District Judge and Sub-divisional officer served as Sub-divisional Judge. The Township officer served as Township judge. District and Sessions Judges were appointed in the place of Divisional and Sessions Judge because of a change in the judicial system in 1922. Other subordinate Courts and their judicial power remained the same.

After independence in 1948, the High Court and the Supreme Court were established under sections 13 and 3 of the Union Judiciary Act 1948 respectively in accordance with sections 134 and 136 of the Constitution of the Union of Myanmar, 1947. Since the Act prescribed only the jurisdiction of the High Court and the Supreme Court, the other Subordinate Courts remained unchanged.

The following Courts were established under Section 6 of the Criminal Procedure Code to exercise the criminal jurisdiction in the regional Criminal Courts: -

- (1) Court of Sessions Judge;
- (2) Court of Additional Sessions Judge;

- (3) Court of first class power magistrate;
- (4) Court of second class power magistrate; and
- (5) Court of third class power magistrate.

At that time, power of the Criminal jurisdiction was jointly conferred to the Judges and the staff of General Administration Department as follows: -

- (1) Deputy Commissioner - District Magistrate;
- (2) Head-quarter Assistant - Additional Magistrate;
- (3) Tax (Revenue) Commissioner- Additional Magistrate;
- (4) Treasury Officer - City Magistrate;
- (5) Sub- Divisional Officer - Sub-Divisional Magistrate;
- (6) Township Officer - Township Magistrate;
- (7) Assistant Township Officer - Additional Township Magistrate.

[In order to distinguish Additional Magistrate Courts, there were benches of 1, 2, 3, etc.]

The following powers of jurisdiction of those Judges were conferred: -

- The Judicial power under sections 31 and 32 of the Cr. P.C;
- The power of summary trial of the suitable judges among first class Magistrates under section 260 of the Cr. P.C;
- Special power to try the offences except punishable with death sentence under section 30 of the Cr. P.C.

At that time, it can be seen that not only the judges but also the administrative officers jointly exercised the criminal jurisdiction.

In such situations, the following provisions indicated that power

of criminal jurisdiction conferred to the staff of General Administration Department to jointly exercise administrative and judicial functions cannot be said to be unconstitutional to the 1947 Constitution.

Section 133- Justice throughout the Union shall be administered in Courts established by this Constitution or by law and by judges appointed in accordance therewith.

Section 150- Nothing in this Constitution shall operate to invalidate the exercise of limited functions and powers of a judicial nature by any person or body of persons duly authorized by law to exercise such functions or powers notwithstanding that such person or such body of persons is not a judge or a Court appointed or established as such under this Constitution.

The Revolutionary Council took over the State power in 1962. The Chief Court was established and former Supreme Court and High Court were abolished. Other existing courts remained unchanged.

With the introduction of the People's Judiciary System on 7th August 1972, the following Courts were established: -

- (1) State/ Division People's Court;
- (2) Township People's Court and
- (3) Ward/ Village tract People's Court.

The persons chosen by the respective Judicial Committees were appointed as People's Judges at the different levels of Courts by the Notification of the Ministry of Judiciary.

The following powers of the criminal jurisdiction were shared to People's judicial organs. In each organ, 3 judges were constituted as members by the Judicial Committee as required.

- (1) State/ Division People's Court - Power of Sessions Judge

- (2) Township People's Court - Special Criminal Power and Special Judge Power
- (3) Ward /Village-tract Court - Power of Magistrate of the 2nd class and 3rd class.

As the People's Judges were people from different classes, people's justice was administered by the people.

In 1974, the Constitution of the Socialist Republic of the Union of Myanmar was promulgated. Under the article 96 of the 1974 Constitution, the following judicial organs were constituted in the State: -

- (1) The Council of People's Justices;
- (2) State Judges' Committee, Divisional Judges' Committee;
- (3) Township Judges' Committee ;
- (4) Ward Judges' Committee, Village-tract Judges' Committee.

The Council of People's Justices, State/Divisional Judges' Committee and Township Judges' Committee may pass any sentence authorized by law.

Ward Judges' Committee, Village-tract Judges' Committee may pass any sentence of imprisonment for a term not exceeding one month or fine not exceeding fifty kyats or with both. Therefore, according to the above mentioned Constitution, it can be seen that only Judges' Committees constituted by law particularly exercised judicial power.

Therefore, unlike the former Constitution of the Union of Burma (Myanmar) 1947, the executive and judicial power were to be exercised separately under the provisions of the 1974 Constitution.

In order to exercise the executive function by the Council of Ministers and Executive Committees of the People's Council at

different levels and the judicial function by the Council of People's Justices and Regional Judges at the different levels, judicial powers were separately conferred.

The State Law and Order Restoration Council took over power of the State on 18th September, 1988 and the various levels of existing authorized organs of the State under the 1974 Constitution were abolished by Notification No. 2/88 of the State Law and Order Restoration Council.

On 26th September 1988, the Judiciary Law was promulgated and the Supreme Court and Courts of different levels were constituted in accordance with the said Law as follows: -

- (1) Supreme Court;
- (2) State or Divisional Court;
- (3) Township Court.

The Supreme Court appointed the following judges: -

- the State/Divisional Judicial Officers as the State/ Divisional Judges;
- the Additional Judicial Officers as Additional Judges;
- the Judicial Officer Grade 1 as the Deputy State/ Divisional Judges;
- the Judicial Officers Grade 2 as the Assistant State/Divisional Judges;
- the Judicial Officer Grade 3 as the Township Judges, and Additional Township Judges and
- the Judicial Officer Grade 4 as the Deputy Township Judges.

With respect to the criminal cases, the judicial powers of the Sessions Judge were conferred to the State/Divisional Judges, the

၃၂

Additional State/Divisional Judges, Deputy State/ Divisional Judges, Assistant State/Divisional Judges. Township Judges were conferred jurisdiction, depending on their skill and experience in accordance with their ranks.

The following Courts were reconstituted by the Judiciary Law, 2000 during the period of the State Peace and Development Council.

1. Supreme Court;
2. State/Divisional Court;
3. District Court; and
4. Township Court.

The Supreme Court prescribed the jurisdiction of State/ Divisional Courts, District Courts and Township Courts to enable adjudication on criminal and civil cases.

In such a situation, Myanmar judicial history can be seen that after independence, though executive and judicial powers were jointly exercised by the 1947 Constitution, those powers were separately exercised during the period of the Revolutionary Council under new People's justice system and that of the Socialist Republic of the Union of Myanmar.

In 1988, after the State power was taken over by the State Law and Order Restoration Council, sub-township administrative officers were conferred the power of criminal jurisdiction in areas where they are needed in accordance with some provisions of 1988 Judiciary Law. In particular, such judicial power was conferred in line with section 11 of the 1988 Judiciary Law.

Similarly, during the period of the State Peace and Development Council, sub-township administrative officers were conferred the power of the Additional Magistrate by the Supreme Court in accordance with section 13 of the 2000 Judiciary Law. Therefore, the Ministry of Home Affairs informed the Supreme Court to confer the First Class

judicial power to the sub-township administrative officers as Judicial Officers based on the power conferring precedent by the Supreme Court in the letter of ဝဝဝ၇/၁-၇(၄၁၇)/ဇရူး၂ dated 25-5-2011.

In this case, it is to be noted that the situation of conferring judicial power during the period of the State Peace and Development Council is not the same as that of the situation after the ratification and promulgation of the present Constitution of the Republic of the Union of Myanmar.

When the Ministry of Home Affairs informed the Supreme Court to confer the judicial power to the sub-township administrative officers of General Administration Department, the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar, 2008 had already been ratified and promulgated all over the Country. Therefore, in order to give the opinion for the submission by the Supreme Court of the Union, it is to be based on the provisions of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar.

Chapter 1, Basic Principles of the Union under Constitution of the Republic of the Union of Myanmar, 2008 are prescribed as follows: -

Section 11(a)- The three branches of sovereign power namely, legislative power, executive power and judicial power are separated, to the extent possible, and exert reciprocal control, check and balance among themselves.

In the same way, the basic principles of the State, relating to the sharing of the legislative power, judiciary power and executive powers are separately prescribed as follows: -

Section 12(a)- The legislative power of the Union is shared among the Pyidaungsu Hluttaw, the Region Hluttaws and the State Hluttaws. Legislative

power stipulated by this Constitution shall be shared to the Self-Administered Areas.

Section 17(a)- The executive power of the Union is shared among the Pyidaungsu, Regions and States; Self-Administrative power shall be shared between Self-Administered Areas as prescribed by this Constitution.

Section 18(a)- The judicial power of the Union is shared among the Supreme Court of the Union, High Courts of the Regions, High Courts of the States and Courts of different levels, including Courts of Self-Administered Areas.

According to the above mentioned provisions, it is obvious that the legislative power, the executive power and judicial power of the Union have to be separately exercised. In addition, the provisions of administering and adjudicating the affairs of the armed forces, and the jurisdiction of the Constitutional Tribunal relating to the disputes are to be separately exercised in the Basic Principles of the State as follows: -

Section 20(b) The Defence Services has the right to independently administer and adjudicate all affairs of the armed forces.

Section 46 A Constitutional Tribunal shall be set up to interpret the provisions of the Constitution, to scrutinize whether or not laws enacted by the Pyidaungsu Hluttaw, the Region Hluttaws and the State Hluttaws and functions of executive authorities of Pyidaungsu, Regions, States and Self-Administered Areas are in conformity with the Constitution, to decide on disputes relating to the Constitution between Pyidaungsu and Regions,

between Pyidaungsu and States, among Regions, among States, and between Regions or States and Self-Administered Areas and among Self-Administered Areas themselves, and to perform other duties prescribed in this Constitution.

Therefore, the judicial power among three branches of sovereign power is separated from the legislative power and administrative power. Judges and Courts at different levels exercising judicial power are separately prescribed by the Constitution as follows: -

Section 293 Courts of the Union are formed as follows:

- (a) Supreme Court of the Union, High Courts of the Region, High Courts of the State, Courts of the Self-Administered Division, Courts of the Self-Administered Zone, District Courts, Township Courts and the other Courts constituted by law;
- (b) Courts-Martial;
- (c) Constitutional Tribunal of the Union.

Therefore, it is obvious that only judges who are entitled to exercise their power given under the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar, 2008 have to exercise the judicial power in the respective sectors.

Section 317 - The Judges appointed in accord with the Law at the Courts formed by the Constitution or any other Law shall administer all judicial affairs in the entire Union.

Union Judiciary Law Section 64 - The Supreme Court of the Union shall confer the jurisdiction to Judicial Officers as Judges of Courts of the Self-Administered Division, Courts of the Self-Administered Zone, District Courts, Township

Courts and the other Courts constituted by Law
and assign the duties of those Courts.

For all these reasons, legislative, executive and judicial power have to be separately exercised in accordance with the Chapter 1, Basic Principles of the State of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar. The appointment of judges and Courts at different levels has been definitely stipulated in the Constitution. If the sub-township administrative officers of the General Administration Department of the Ministry of Home Affairs are conferred the judicial power, it will not be in conformity with the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar.

If it is necessary to send the judges of the Township Courts concerned to try the cases according to local needs, the arrangement relating to reside in sub-township areas may be made in accordance with the provisions of the Law.

x x x
(Thein Soe)
Chairman

x x x
(Khin Hla Myint)
(Member)

x x x
(Dr. Tin Aung Aye)
(Member)

x x x
(Tun Kyi)
(Member)

x x x
(Soe Thein)
(Member)

x x x
(Khin Tun)
(Member)

x x x
(San Myint)
(Member)

x x x
(Myint Kyaing)
(Member)

x x x
(Mi Mi Yi)
(Member)

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ် - ၂

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းစိုး၊
အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေး၊ ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ ဦးထွန်းကြည်၊
ဦးစိုးသိန်း၊ ဦးခင်ထွန်း၊ ဦးဆန်းမြင့်၊ ဦးမြင့်ကြိုင်၊ ဒေါ်မိမိရီတို့ရှေ့တွင်

အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တာအေးမောင် ပါ (၂၃) ဦး
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီး
သည် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးနှင့်အဆင့်
တူညီခြင်း ရှိမရှိနှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတို့၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊
စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များအတိုင်း ခံစားခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၈ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်း ထားသည် -

၄၈။ နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများသည် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်များက
ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့်
အခြားဥပဒေများပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုသက်ဆိုင်ရာက အနက်အဓိပ္ပါယ်
ဖွင့်ဆိုရာတွင်လည်းကောင်း၊ လိုက်နာရမည့်လမ်းညွှန်များ ဖြစ်သည်။

အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် အခြား
ဥပဒေများပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင်နိုင်ငံတော်
အခြေခံမူများသည် လိုက်နာရမည့်လမ်းညွှန်ချက်များပင်ဖြစ်သည်။
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၁) နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများ ပုဒ်မ ၁၅
တွင်သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တို့၏ ဥပဒေပြုရေးတွင်
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးကိုယ်စားလှယ်များကိုပါဝင်ခွင့်ပြုထားသကဲ့သို့ ယင်းဥပဒေ

ပုဒ်မ ၁၇ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်လည်း သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်ရေးတွင် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာများကိုဆောင်ရွက် နိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ကိုယ်စားလှယ်များကို ပါဝင်ခွင့်ပြု ထားသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ အခြေခံမူများကို လမ်းညွှန် အဖြစ် လိုက်နာကျင့်သုံး၍ နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်အမှတ် ၂၃ / ၂၀၁၁ တွင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ ဟူသောပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ရည်ညွှန်းဖော်ပြလျက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကိုခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်းသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ ကိုသက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့် အဆင့်တူ သတ်မှတ်၍ အမိန့်ထုတ်ပြန်ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးပါက သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများသည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင်ပြဋ္ဌာန်း ထားသည့်အတိုင်း သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးအဆင့်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်ဟုခိုင်မာစွာ ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ် ရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င)၊ (စ) နှင့် (ဆ)ပြဋ္ဌာန်းချက်များ တွင်လည်းကောင်း၊ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဇ)ပြဋ္ဌာန်းချက် တွင်လည်း ကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရ အဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ အဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပုဒ်မခွဲ (က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂)ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် လည်းကောင်း

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ထားသည့်အပြင် အမျိုးသားညီလာခံစုံညီ အစည်းအဝေးကချမှတ်ထားသည့် အသေးစိတ် အခြေခံမူများ ရှိနေပြီးဖြစ်ပါလျက် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ တို့တွင်တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများနှင့် မတူခွဲခြားကာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ၏ ခံစားခွင့်ကိုသီးခြား ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ထားခြင်းမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က) တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၁၉၈။ လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်နှင့်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုဦးစီးအဖွဲ့ များကပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်သည် -

(က)ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ် လွှတ်တော်၊ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့ကပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည့် ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ တည်ဆဲ ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါအတိုင်းလိုက်နာကျင့်သုံးရမည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်ပြည်ထောင်စု

သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် - ဦးဘိုမင်းဖြူနှင့်
ဦးအောင်ကျော်စိန်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများ

ပြန်လည်ရှင်းလင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ် - နိုင်ငံတော်ကိုယ်စား
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ဒေါ်ရင်ရင်သန်း

အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင် ပါ ၂၃ဦး တို့က တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅ တွင် ဖော်ပြထားသည့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးဆိုသည့် စကားရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)တွင် ဖော်ပြထားသည့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးပါဝင်မှု မရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့်ကိုက်ညီခြင်း ရှိမရှိ သိရှိလိုကြောင်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၆ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ၁၄ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)နှင့် ပုဒ်မ ၁၅ ပုဒ်မခွဲ (ဃ) တို့အရ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌမှ တစ်ဆင့် တင်သွင်းလျှောက် ထားသည်။

တင်သွင်းလွှာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)နှင့်ပုဒ်မခွဲ(င) တို့အရ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး သည် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးဖြစ် ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂)အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတက

တာဝန်ပေးအပ်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးသည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီး နှင့် အခြားဌာနဆိုင်ရာဝန်ကြီးတို့ကို အဆင့် အတန်းမခွဲခြားဘဲ အဆင့်တူဝန်ကြီးများအဖြစ်ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ သို့ရာတွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများစာရင်း၌ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးကို တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးများနှင့် တစ်တန်း တစ်စားတည်းပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ၎င်းအပြင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီး၏အဆောင်အယောင်များကို အခြား တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဆင့်ထက်နိမ့်ချ ခံစားခွင့်ပြု ထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးအား အခြား တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့်တစ်တန်းတစ်စားတည်း မသတ်မှတ်ခြင်းနှင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးအား တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရား လွှတ်တော်တရားသူကြီးများနှင့် တစ်တန်း တစ်စားတည်း သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်း ထားခြင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးအား အခြားဝန်ကြီး ထက်အဆင့်နိမ့်ချပြီး အဆောင်အယောင်ခံစားခွင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းတို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီး အဆင့်အတန်းနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ၍ တင်သွင်းသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ကိုယ်စားပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးကပြန်လည် ရှင်းလင်းရာတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဥပဒေအရ တရားစီရင်ရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးတွင်ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦးတို့၏ လျှောက်ထား ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းချေပရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၅ အရ တာဝန်ရှိသူ မဟုတ်ကြောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦးတို့၏ လျှောက်လွှာပါ အကြောင်းပြချက်(၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်ရန် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ကအမည်စာရင်းတောင်းယူ သည့်ပြဋ္ဌာန်း ချက်ဖြစ်ပြီး ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် လွှတ်တော် ၏သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးသူများနှင့် ၎င်းအမည်စာရင်း တောင်းခံထားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များအား တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတ ထံတင်ပြရမည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများတင်ပြ သကဲ့သို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည်သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကန်ကြောင်း၊ အမည်စာရင်း ရယူတင်ပြသည့် အဆင့်သာဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများ၏ကျန်အကြောင်းပြချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၂) အရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးများသည် ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (ဈ) နှင့်အညီ မိမိတာဝန်အပြင် အခြားဝန်ကြီးဌာန တာဝန်များကိုပူးတွဲတာဝန် ထမ်းဆောင်နိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးရှိသည်မှာမှန်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင်ယင်းသို့ အခွင့်အရေး ရှိကြောင်းပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုအကြောင်းပြု၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများမှာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများနှင့် လုပ်ငန်းတာဝန်တူညီသည်ဟု ကောက်ယူ၍ မရနိုင်ကြောင်း၊ ထို့အပြင်

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ(စ)၊ ပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)နှင့် ပုဒ်မ၄၈တို့တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားချက်များ အရတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ်ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများမှာ တာဝန်ယူမှုအပိုင်းတွင် ကွာခြားနေသည်ကိုထင်ရှားစွာတွေ့ရှိနိုင်ကြောင်း၊လျှောက်ထားသူများက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများအားအခြားတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများ နှင့်တစ်တန်းတစ်စားတည်း မသတ်မှတ်ကြောင်း နှင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးအား အခြားဝန်ကြီးများထက်အဆင့် နိမ့်ချပြီး အဆောင်အယောင်ခံစားခွင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းသည်ဟုတင်ပြထားကြောင်း၊ အဆိုပါဥပဒေသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြသော တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ထမ်းဆောင်ရသည့် တာဝန်နှင့် လျော်ညီသောချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များ ချီးမြှင့်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အခွင့်အရေး(right) နှင့် တာဝန်(duty) တို့မှာ အပြန်အလှန်ဆက်စပ်မှုရှိကြောင်း၊ အခွင့်အရေး နှင့်လျော်ညီသည့်တာဝန် မရှိလျှင် အခွင့်အရေးမရှိနိုင်ကြောင်း၊ အလားတူပင်တာဝန်နှင့် လျော်ညီသည့် အခွင့်အရေးမရှိလျှင်တာဝန်လည်း မရှိနိုင်ကြောင်း၊ တစ်ဦးတစ်ယောက် အနေဖြင့်ဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန် မရှိလျှင် တောင်းဆိုရမည့်အခွင့်အရေးလည်းမရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဥပဒေသိပ္ပံပညာ၌ ပညာရှင်များ၏ ဖွင့်ဆိုချက်များလည်းရှိကြောင်း၊ သို့ပါ၍ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ ဝန်ကြီးများ နှင့်တိုင်းရင်းသားရေးရာ ကိစ္စများကိုသာဆောင်ရွက်ရသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများသည် တာဝန်ပေးခန့်အပ်မှုတွင် တူညီမှုမရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထမ်းဆောင်ရသည့် တာဝန်ပိုင်းတွင် တူညီမှုမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်

အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ၌ ခံစားခွင့်အခွင့်အရေးများ ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ပိုင်းခြားခြင်းမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း ပြန်လည် ရှင်းလင်း တင်ပြ သည်။

အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ဦးတို့ အတွက်၎င်းတို့၏တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေဦးဘိုမင်းဖြူက လျှောက်လဲ တင်ပြရာတွင် ၎င်းတို့၏ တင်သွင်းလွှာပါ အကြောင်းပြချက်များအပြင် နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး၏ ရှင်းလင်းချက်များ အပေါ်တွင်ပြန်လည်ဖြေရှင်းခဲ့ရာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ (၃၀-၃-၂၀၁၁) ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၁၉ / ၂၀၁၁ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးများခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်းကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ (၃၀-၃-၂၀၁၁)ရက်စွဲပါအမိန့်အမှတ် ၂၃ / ၂၀၁၁ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(င)နှင့်(စ)တို့အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ခန့်အပ်တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း နှင့်အမည်စာရင်းရယူတင်သွင်းရသည့် အဆင့်သာဖြစ်သည်ဟုပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးက ဖော်ပြထားခြင်းမှာ မှားယွင်းနေကြောင်း၊ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င) နှင့် (စ) တို့အရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ် ထားခြင်းနှင့်ယင်းဥပဒေပုဒ်မ၂၆၂ပုဒ်မခွဲ(ဆ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂) အရတာဝန် သီးခြားဖြစ်သည်ဟု ရှင်းလင်းဖော်ပြခြင်းမှာ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲ နေကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င)နှင့် (စ)တို့အရတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်ထုတ်ပြန်၍ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နိုင်ငံတော် အခြေခံမူများ ခေါင်းစဉ်အောက်ရှိ ပုဒ်မ ၁၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)တို့အရ ပေါ်ပေါက်လာသော ဝန်ကြီးဌာနများဖြစ်ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ အဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ(စ)၊ ပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) နှင့်ပုဒ်မ ၄၈တို့တွင်ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် ဆန့်ကျင်နေပါလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း နှင့်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းနှစ်မျိုးစလုံးကို နိုင်ငံတော်သမ္မတက ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တာဝန်ယူရမည့် ဝန်ကြီးဌာနကို သတ်မှတ် တာဝန်ပေးခြင်းမျှသာ ကွဲပြားခြားနားမှု ရှိကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများအားလုံးတို့သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်ကြ၍ ရာထူးအရလည်းကောင်း၊ အဆင့်အတန်းအရ လည်းကောင်း တူညီသူများဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ ဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းရင်းသား ရေးရာကိစ္စများကိုသာ ဆောင်ရွက်ရသော တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး များသည် တာဝန်ပေးခန့်အပ်မှုတွင် တူညီမှုမရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထမ်းဆောင်ရသည့်တာဝန်ပိုင်းတွင် တူညီမှုမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ် နှင့် အဆောင်အယောင် ဆိုင်ရာဥပဒေ၌ခံစားခွင့် အခွင့်အရေးများပိုင်းခြား သတ်မှတ်ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟုပြန်လည် ရှင်းလင်းချက်မှာပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲနေကြောင်း စသဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက်ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်ရင်ရင်သန်းက နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး စိစစ်ရေး အဖွဲ့၏အကြောင်းကြားစာအပေါ်၎င်းတို့၏ ရှင်းလင်းတင်ပြချက်ပါ အကြောင်း အရာများအတိုင်းလျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၎င်းအပြင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များ သည် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနအလိုက်တာဝန်ယူရပြီး တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကိုသာ ဆောင်ရွက်ကြရသည့်အလျောက် တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်ပမာဏနှင့် အညီ ရပိုင်ခွင့် ဖြစ်သောလစာ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များတွင် ကွာခြားမှု ရှိနေကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အစိုးရဝန်ကြီးများ နှင့် တိုင်းရင်းသား ရေးရာ ကိစ္စရပ်များကိုသာဆောင်ရွက်ရသောတိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများသည် တာဝန်ပေးခန့်အပ်မှုတွင် တူညီမှုမရှိခြင်းကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင် အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ၌ ခံစားခွင့် အခွင့်အရေးများပိုင်းခြားသတ်မှတ် ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) နှင့် ပုဒ်မ ၅ ပါပြဋ္ဌာန်းချက် များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း စသဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြ သည်။

အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦး တို့က တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅ တွင် ဖော်ပြထားသည့် “တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး” ဆိုသည့် စကားရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ၄ပုဒ်မခွဲ(ဂ)တွင် ဖော်ပြထားသည့် “တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးပါဝင်မှုမရှိခြင်းသည်” လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ ဥပဒေအမှတ် ၃ / ၂၀၁၁ အရပြဋ္ဌာန်းသည့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ချီးမြှင့်ငွေ၊စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၊ ပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ တို့တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများ နှင့်တစ်တန်းတစ်စားတည်း သတ်မှတ်မှုမပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကိုက်ညီခြင်း ရှိမရှိကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပေးရန် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသား လူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးသည်သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီး နှင့်အဆင့်တူညီခြင်းရှိမရှိ နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးတို့၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များအတိုင်း ခံစားခွင့် ရှိ မရှိ တို့ကို အဓိကစိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၂၆၂တွင် တိုင်းဒေသကြီးဝန်ကြီးများ သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်း ထားသည် -

၂၆၂။ (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်သည် -

- (၁) သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များထဲကဖြစ်စေ၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် မဟုတ်သူများထဲကဖြစ်စေပုဒ်မ ၂၆၁ပုဒ်မခွဲ(က)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်သတ်မှတ်ထားသည့်အရည် အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသော သင့်လျော်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်ရမည်၊
- (၂) လုံခြုံရေးနှင့်နယ်စပ်ရေးရာတာဝန်ပေးအပ်နိုင်ရန် တပ်မတော် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ထံမှ သင့်လျော်သည့် တပ်မတော်သားများ၏အမည်စာရင်းကို တောင်းခံ ရမည်၊
- (၃) သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် အတွင်းရှိ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့ထံမှ ယင်းတို့၏ ဥက္ကဋ္ဌ အမည်စာရင်းကို ရယူရမည်၊
- (၄) သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ၏အမည်စာရင်းကို သက်ဆိုင်ရာ ရွေးကောက်ပွဲ ကော်မရှင်ထံမှ ရယူရမည်။
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်သည် မိမိ ရွေးချယ်ထားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တပ်မတော်ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်ထံမှ ရရှိသည့် တပ်မတော်သားများ၏ အမည် စာရင်းကိုစုစည်းပြီး သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းလျက် သဘောတူညီချက် ရယူရမည်။

- (ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများအတွက် သတ်မှတ်ထားသော အရည်အချင်းနှင့် မပြည့်စုံကြောင်း အထင်အရှားမပြနိုင်ပါက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် လွှတ်တော်သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်က အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် ငြင်းပယ်ခွင့် မရှိစေရ။
- (ဃ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ် သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်မရရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အစား အမည်စာရင်းသစ်ကို သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်သို့ ထပ်မံတင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။
- (င) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဥက္ကဋ္ဌများ၏ အမည်စာရင်း နှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အမည်စာရင်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်များကို သော်လည်းကောင်း တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံ တင်ပြရမည်။
- (စ) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ် ကတင်ပြလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အား သက်ဆိုင်ရာ

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရမည်။ ထိုသို့ခန့်အပ်တာဝန် ပေးရာတွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတစ်ဦးချင်းစီ အလိုက် တာဝန်ယူရမည့်ဝန်ကြီးဌာန သို့မဟုတ် ဝန်ကြီးဌာနများကို သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ညှိနှိုင်းလျက် သတ်မှတ် ပေးရမည်။

(ဆ) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် -

(၁) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဥက္ကဋ္ဌနှင့်ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသ ဥက္ကဋ္ဌများအား သက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသရေးရာများ ကိုဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ရမည်၊

(၂) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ အားသက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ရမည်။

(ဇ) x x x x x x x x x x x x

x

(ပ) x x x x x x x x x x x x

အထက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအနက်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(င)ပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုအလေးထားသုံးသပ်ပါလျှင်နိုင်ငံတော် သမ္မတကတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ အဖြစ်ခန့်အပ် တာဝန်

ပေးနိုင်ရန်အတွက်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ် အနေဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်စာရင်းကို ပေးပို့တင်ပြရကြောင်း တွေ့ရသည်-

- (၁) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
- (၂) သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် အတွင်းရှိ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့တို့ထံမှရရှိသည့် ဥက္ကဋ္ဌအမည်စာရင်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
- (၃) သက်ဆိုင်ရာရွေးကောက်ပွဲ ကော်မရှင်ထံမှရရှိထားသည့် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အမည်စာရင်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(စ) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်က တင်ပြလာသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များအား သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရသည့်အပြင် တစ်ဦးချင်းအလိုက် တာဝန်ယူရမည့်ဝန်ကြီးဌာနများကိုလည်းသတ်မှတ်ပေးရသည်။

ထို့အတူ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂)ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ **တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့်** တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များအား

သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ် ရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(င)(စ) နှင့်(ဆ)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်က တင်ပြလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသဥက္ကဋ္ဌများ၏အမည်စာရင်း ပါပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အမည်စာရင်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ အဖြစ် ခန့်အပ် တာဝန်ပေးပြီး ၎င်းတို့အသီးသီး နှင့်သက်ဆိုင်သည့် ဝန်ကြီးဌာနများကိုလည်း သတ်မှတ်ပေးရကြောင်း အထင်အရှားတွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င) (စ) နှင့် (ဆ) ပါပြဋ္ဌာန်းချက် များကို အထောက်အထားပြု၍ပြည်ထောင်စုအစိုးရ အဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ၁၉ပုဒ်မခွဲ(ဂ)နှင့်(ဆ)ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂)တို့ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလည်းကောင်း ဆက်စပ် သုံးသပ်ရန် လိုပေသည်။

ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ တွင် အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်း ထားသည် -

၁၉။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီအောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များအားခန့်အပ်တာဝန်ပေးရမည် -

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်များ၊

- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရား လွှတ်တော်တရား သူကြီးချုပ်များ၊
- (ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ၊
- (ဃ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရား သူကြီးများ၊
- (င) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေချုပ်များ၊
- (စ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်စာရင်းစစ်ချုပ်များ၊
- (ဆ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌများ။

ထို့အတူပင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၁၀။ (က) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် -

- (၁) ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီး အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌများအား သက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ရမည်။
- (၂) ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များအား သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာများကိုဆောင်ရွက်ရန် တာဝန် ပေးအပ်ရမည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးအမိန့် အမှတ် ၂၃ / ၂၀၁၁ တွင်ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င) နှင့်(စ)ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)ပြဋ္ဌာန်း ချက်ကိုလည်းကောင်း ရည်ညွှန်းဖော်ပြလျက်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ်တာဝန် ပေးသည့်အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်သမ္မတက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး အမိန့် အမှတ် ၂၃ / ၂၀၁၁ တွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးများ၏ အမည် နှင့်ယှဉ်တွဲလျက်သက်ဆိုင်သည့် ဝန်ကြီးဌာန အမည်ကိုလည်းဖော်ပြသတ်မှတ် တာဝန်ပေးထားသည်။

ထို့ကြောင့်နိုင်ငံတော်အတွက်လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့်ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)နှင့် ပုဒ်မခွဲ(င)အရ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်းနှင့် အမည်စာရင်းရယူ တင်သွင်းသည့် အဆင့်သာဖြစ်ကြောင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူတင်ပြခြင်းမှာပြည့်စုံ မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။ ဝန်ကြီးအခေါ်အဝေါ် တူသော်လည်း အဆင့်တူအဖြစ် ရည်ရွယ်ခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါသည်ဟု တင်ပြချက်မှာလည်း ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူခြင်းမဟုတ်ကြောင်းသိသာ ထင်ရှားသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၈ တွင် အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၄၈။ နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများသည် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်များက ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့်

အခြားဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို သက်ဆိုင်ရာကအနက် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရာတွင်လည်းကောင်း၊ လိုက်နာရမည့် လမ်းညွှန်များ ဖြစ်သည်။

အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် အခြား ဥပဒေများပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင်နိုင်ငံတော် အခြေခံမူများသည် လိုက်နာရမည့် လမ်းညွှန်ချက်များပင်ဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၁) နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများ ပုဒ်မ ၁၅ တွင် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တို့၏ ဥပဒေပြုရေးတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ကိုယ်စားလှယ်များကို ပါဝင်ခွင့်ပြုထားသကဲ့သို့ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)ပြဋ္ဌာန်းချက် တွင်လည်း သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်၏ အုပ်ချုပ်ရေးတွင် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာများ ကိုဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ကိုယ်စားလှယ်များကို ပါဝင်ခွင့်ပြုထားသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ အခြေခံမူများကို လမ်းညွှန် အဖြစ် လိုက်နာကျင့်သုံး၍ နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်အမှတ် ၂၃ / ၂၀၁၁ တွင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများဟူသောပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ရည်ညွှန်း ဖော်ပြလျက်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်းသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးများကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့် အဆင့်တူ သတ်မှတ်၍ အမိန့်ထုတ်ပြန် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက် များအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးပါက သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့

ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး အဆင့် ရှိသူများဖြစ်ကြသည်ဟု ခိုင်မာစွာ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်ကြသည့် အတွက်၎င်းတို့၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များမှာလည်း တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများ နည်းတူ ရရှိခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံ စုံညီအစည်းအဝေးများက ချမှတ်သည့် အခြေခံမူများ နှင့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများတွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ဝန်ကြီးများ၏အဆင့်ကို အောက်ပါ အတိုင်းသတ်မှတ် ထားသည်-

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ဝန်ကြီးတို့၏ အဆင့်သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး“တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ဝန်ကြီးတို့၏တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ရပိုင်ခွင့်များကို ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းသည့်အခါ မှီငြမ်းပြုနိုင်ရေး အတွက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ကိုပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီးအဆင့် သတ်မှတ်သည်။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးကို ဒုတိယဝန်ကြီးအဆင့် သတ်မှတ်သည်။”

အထက်ပါအဆင့်သတ်မှတ်ချက်အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးကိုဒုတိယဝန်ကြီးအဆင့်သတ်မှတ်၍ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ် နှင့်အဆောင်အယောင်များ ခံစားခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ

---

၁ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရာတွင် အခြေခံရန် အမျိုးသားညီလာခံ စုံညီအစည်းအဝေးများကချမှတ်သည့် အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများစာအုပ် အခန်း(၅)၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ အပိုဒ် ၂၅၊ (စာ) ၁၃၇။

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများကိုလည်း တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနည်းတူ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များ ခံစားခွင့်ပြုရမည်ဟူသောအချက်မှာ အငြင်းပွားရန် အကြောင်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။

တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေ (နိုင်ငံတော်အေးချမ်း သာယာရေး နှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီဥပဒေ အမှတ် ၃ / ၂၀၁၁) တွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး၏ခံစားခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည် -

ပုဒ်မ၄။ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များသည် လစဉ်ချီးမြှင့်ငွေ ကျပ်သိန်းနှစ်ဆယ် ခံစားခွင့် ရှိသည် -

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်၊
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဂ) **တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး၊**
- (ဃ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေချုပ်၊
- (င) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်စာရင်းစစ်ချုပ်။

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဆင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ တွင် အဆောင်အယောင်အဖြစ် အောက်ပါတို့ကို ခံစား ခွင့်ရှိကြောင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

- (က) အစိုးရနေအိမ်တွင်အခမဲ့နေထိုင်ရမည်။အစိုးရနေအိမ်စီစဉ် ပေး နိုင်ခြင်းမရှိသေးပါကသင့်လျော်သည့် ငှားရမ်းခ ရခွင့်ရှိသည်၊
- (ခ) လုံခြုံရေးအစောင့်အရှောက်၊

- (ဂ) ပြည်တွင်းအခမဲ့ဆေးကုသခွင့်၊
- (ဃ) ရေအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (င) လျှပ်စစ်ဓါတ်အားအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (စ) ပြည်တွင်းခေါ်ဆိုမှုအတွက်တယ်လီဖုန်းအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (ဆ) ကိုယ်ရေးအရာရှိတစ်ဦး၊
- (ဇ) အိမ်အကူတစ်ဦး၊
- (ဈ) ဥယျာဉ်လုပ်သားတစ်ဦး၊
- (ည) မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီး၊
- (ဋ) ယာဉ်မောင်းနှင်ဦး၊
- (ဌ) မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီးအတွက် တစ်စီးလျှင် စက်သုံးဆီ တစ်လ ဂါလံ ၆၀ နှုန်း၊
- (ဍ) မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီးအတွက် အမှန်ကုန်ကျသည့် စက်ဆီနှင့် ချောဆီ။

သို့ရာတွင် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ၏ခံစားခွင့်မှာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများ၏ ခံစားခွင့်နှင့်တူညီမှုမရှိပဲအဆိုပါ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း သီးခြားပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို တွေ့ရသည် -

ပုဒ်မ၅။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးနှင့်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တရားသူကြီးတို့သည် လစဉ်ချီးမြှင့်ငွေ ကျပ်တစ်ဆယ်သိန်း ခံစားခွင့်ရှိသည်။

ပုဒ်မ၁၇။တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် အဆောင်အယောင်အဖြစ် အောက်ပါ တို့ကို ခံစားခွင့်ရှိသည် -

- (က) ပြည်တွင်းအခမဲ့ဆေးကုသခွင့်၊
- (ခ) ရေအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (ဂ) လျှပ်စစ်ဓါတ်အားအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (ဃ) မြို့တွင်းခေါ်ဆိုမှုအတွက်တယ်လီဖုန်း အခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (င) မော်တော်ယာဉ်တစ်စီး၊
- (စ) ယာဉ်မောင်းတစ်ဦး၊
- (ဆ) မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးအတွက် စက်သုံးဆီ တစ်လဂါလံ ၆၀ နှုန်း၊
- (ဇ) မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးအတွက် အမှန်ကုန်ကျသည့် စက်ဆီ နှင့်ချောဆီ။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င)၊ (စ) နှင့် (ဆ) ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် လည်းကောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (ဇ) ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ ပုဒ်မခွဲ (က) ပုဒ်မခွဲငယ် (၂) ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် လည်းကောင်း တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ် ထားသည့်အပြင် အမျိုးသားညီလာခံစုံညီ အစည်းအဝေးကချမှတ်ထားသည့် အသေးစိတ် အခြေခံမူများ ရှိနေပြီး ဖြစ်ပါလျက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ တို့တွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးများနှင့် မတူခွဲခြားကာ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ၏

ခံစားခွင့်ကို သီးခြားပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ထားခြင်းမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံတော်အတွက်လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့်ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရတာဝန် ထမ်းဆောင်ကြသော တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်နှင့် လျော်ညီသောချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ ချီးမြှင့် နိုင်ရန်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ အခွင့်အရေးနှင့် လျော်ညီသည့် တာဝန်မရှိလျှင် အခွင့်အရေးမရှိနိုင်ကြောင်း၊ အလားတူပင် တာဝန်နှင့် လျော်ညီသော အခွင့်အရေး မရှိလျှင် တာဝန်လည်းမရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဥပဒေသိပ္ပံ ပညာရှင်များ၏ ဖွင့်ဆိုချက်များကို ကိုးကား၍ လျှောက်လဲ တင်ပြထားချက်ရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက တာဝန်နှင့်လျော်ညီသော ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များချီးမြှင့်နိုင်ရန် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြစ်သည် ဟူသောတင်ပြချက်မှာဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင် အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေတွင်လည်းကောင်း အဓိပ္ပါယ် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုထားခြင်း အလျဉ်းမရှိပေ။ ၎င်းတို့ ကိုးကားသောဥပဒေ သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ ဖွင့်ဆိုချက်များကို လေ့လာကြည့်ရာတွင်လည်း အခွင့်အရေးနှင့် တာဝန်ဟူသည်မှာ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား၊ မိဘနှင့် သားသမီး၊ မြေပိုင်ရှင်နှင့် မြေဝယ်ယူသူတို့ အကြား တည်ရှိသည့် အခွင့်အရေးနှင့် တာဝန်တို့ကို စံနမူနာပြု၍ ရှင်းလင်း ဖွင့်ဆိုချက်များဖြစ်သည့်အပြင် ပုဂ္ဂလိကဆိုင်ရာ အခွင့်အရေး နှင့် တာဝန်များ အတွက် ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်များဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်မှခန့်အပ် တာဝန်ပေးသည့် တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး ၏ရှင်းလင်းလျှောက်ထားချက်မှာ ဤတင်သွင်းလွှာပါ အကြောင်းအရာ နှင့်ဆက်စပ်ကောက်ယူရမည့် အကြောင်းပြချက်မဟုတ်ပေ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတက

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများကို တာဝန်ပေးခန့်အပ်ထားသည့်အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် အညီသာလျှင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ၏ ခံစားခွင့်ကို သတ်မှတ် ရမည်ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၁၉၈။ လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်နှင့်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုဦးစီးအဖွဲ့ များကပြဋ္ဌာန်း သည့် ဥပဒေများ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်သည် -

(က) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီး လွှတ်တော်၊ ပြည်နယ် လွှတ်တော်၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့ကပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည့် ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်သည် လည်းကောင်း၊ တည်ဆဲ ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါအတိုင်းလိုက်နာကျင့်သုံးရမည်။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင် ပါ ၂၃ ဦး၏ တင်သွင်းလွှာကိုခွင့်ပြု၍ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ်

ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးဖြစ်သည့်အတွက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် အကျုံးဝင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပြီး ယင်း ဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိကြောင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

၆၄

For the Applicants

- U Bo Min Phyu and
U Aung Kyaw Sein
(Advocates)

Responsible person to explain

- Daw Yin Yin Than
Director
Office of the Attorney-
General of the Union
(On behalf of the Union)

Judgment

Date - 14th December, 2011

23 representatives of the Amyotha Hluttaw including Dr. Aye Maung submitted an application in accordance with the Section 326(d) of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar and Sections 14(d) and 15(d) of the Constitutional Tribunal Law through the speaker of Amyotha Hluttaw, questioning whether the following matters are in conformity with the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar:-

- the term "Minister of the National Races Affairs" under Section 5 of the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State and
- the exclusion of "Minister of the National Races Affairs" among the "Ministers of the Region or State" under the Section 4(c) of the said Law.

In this submission, it is stated that-

- the "Minister of the National Races Affairs" is the "Minister of the Region or State concerned" under the Sections 262 (a) (iv) and 262 (e) of the Constitution;
- the Minister of the National Races Affairs assigned by the President is the Minister of the Region or State under the

Section 262 (g) (ii) of the Constitution;

- such provisions grant equal status to the Minister of the National Races Affairs and Ministers of the other Ministries without any discrimination.

However, in providing a list of Ministers of the Regions or States in Section 4 of the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State, the Ministers of the National Races Affairs have the same status as the Judges of the High Court of the Region or State. Moreover in Section 17 of the said Law, Ministers of the National Races Affairs are granted less insignia of office than that of other Ministers of the Regions or States level.

Thus, it is submitted to the Constitutional Tribunal for the interpretation and decision whether the following matters are of constitutionality or not:-

- the Ministers of the National Races Affairs do not have the same status as other Ministers of the Region or State in Section 4(c) of the said Law;
- the Ministers of the National Races Affairs are regarded as having the same status as the Judges of the High Court of the Regions or States in Section 5 of the said Law;
- Less emoluments, allowances and insignia of office are granted to Ministers of the National Races Affairs than that of other Ministers of the Regions or States level in Section 17 of the said Law.

The Office of the Attorney-General of the Union explained on behalf of the Republic of the Union of Myanmar that:-

- under the Section 215 of the Constitution, the President of the Union is not the responsible person to defend this submission made by 23 representatives of the Amyotha Hluttaw including Dr. Aye Maung at the Constitutional

Tribunal which is performing the judicial function;

- regarding the reason No. 1 of the submission made by 23 representatives of the Amyotha Hluttaw including Dr. Aye Maung, Section 262 (a) (iv) of the Constitution is the provision of the entitlement of the Chief Minister of the Region or State to obtain the list of Hluttaw Representatives elected to carry out the affairs of National races in the Region or State; Section 262 (e) of the Constitution is the provision related to the appointment of the persons who are approved by the Region or State Hluttaw and the list of persons who are representatives elected to carry out the affairs of National races in the Region or State as the Minister of the Region or State to be submitted to the President.

It is not correct to say that Ministers of National Races Affairs are the Ministers of the Regions or States concerned as applicants mentioned in their submission. It was merely the process of nomination.

Regarding the other reasons of the applicants, under Section 262 (g) (ii) of the Constitution, it is true that the Ministers of the National Races Affairs are entitled to perform the duties as Ministers concurrently in charge of other Ministries in accordance with the Section 262 (i) of the Constitution. However, the consequence of the provision of entitlement, it cannot be interpreted that duties and functions of the Ministers of the National Races Affairs are the same as that of the Ministers of the Region or State Government. In addition, under the Sections 2 (f), 3 (a), 4(c) and 48 of the Region or State Government Law, it can obviously be seen that the responsibilities of the Ministers of the Region or State and the Ministers of the National Races Affairs have to take are different.

The applicants stated that:-

- In Section 4(c) of the Law of Emoluments, Allowances

and Insignia of Office for Representatives of the Region or State, Ministers of the National Races Affairs are not the same as other Ministers of the Region or State;

- In Section 17 of the said Law, Ministers of the National Races Affairs are granted less insignia of office than that of other Ministers of the Region or State level;
- The said Law is intended to grant emoluments, allowances and insignia of office which suit the status of the Region or State level personnel who are assigned the responsibilities in line with the Constitution;
- Rights and duties are interrelated. There cannot be right without the duty that deserves the right. Similarly, there would be no duty where there is no right. No one has the right to claim his right where he has no duty to perform. There are similar expressions by the jurists in the field of jurisprudence;
- There are differences in terms of the assignment of duties and performance of those duties the Ministers of the Region or State Government and the Ministers of the National Races Affairs who are only responsible for the national races affairs. Therefore, the rights and duties defined in the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State are in accord with the Constitution.

Advocate U Bo Min Phyu for 23 representatives of the Amyotha Hluttaw including Dr. Aye Maung argued that with the reasons in submission and reexplanations for statement of the Office of the Attorney - General of the Union on behalf of the Union:-

- Ministers of the National Races Affairs of the Regions or States are assigned their duty by the President of the Union to handle the national races affairs with Order No 19/2011

of the Office of the President of the Union (30.3.2011), and Ministers of National Affairs of the Region or State by Order No. 23/ 2011 of the Office (30.3.2011) under Section 262 (e) and (f) of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar.

- Therefore it is not true that the Ministers of the National Races Affairs are the Ministers of the Regions or States concerned, and the statement made by the Office of the Attorney - General of the Union that it is merely a process of nomination is wrong.
- The statement of the Office of the Attorney - General of the Union is inconsistent with the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar in that assignment of duty to perform the national races affairs under Section 262 (e) and (f) of the Constitution is different from having different duties under Section 262 (g)(ii) of this Constitution;
- Ministers of the Region or State and Ministers of National Races Affairs of the Regions or States were appointed by the order of the President of the Union under Section 262 (e) and (f) of the Constitution;
- Those are the Ministries that came into existence in accord with Sections 15 and 17 (c) under the heading of Basic Principles of the Union of the Constitution;
- It is clear that the Constitution shall prevail under Section 198 (a) of the Constitution, if Sections 2(f), 3(a), 4 (c) and 48 of the Region or State Government Law are inconsistent with any provisions of the Constitution;
- Both of the Ministers of the Region or State and the Ministers of the National Races Affairs of the Region or State were appointed by the President of the Union;
- The only difference is that the assignment of duties of

respective Ministers was specified with the Ministries concerned;

- All of the Ministers of the Region or State and the Ministers of the National Races Affairs are the Ministers of the Region or State are equal in position and status.

Advocate U Bo Min Phyu for the applicants alleged that the statement in the reexplanation of the Office of the Attorney- General of the Union is inconsistent with the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar as in the statement of the Office of the Attorney-General it is mentioned Ministers of the Region or State Government, and the Ministers of the National Races Affairs who are responsible for the affairs of the national races are different in the duties they are assigned and in performing their duties of office for Representatives of the Region or State the rights and privileges of those persons are merely provided.

The notice of the Scrutinizing Body of the Constitutional Tribunal of the Union was explained by Daw Yin Yin Than, Director of the Office of the Attorney - General of the Union on behalf of the Union. In her statement, she stated that the members of the Region or State Government have the responsibility of their Ministries concerned and Ministers of the National Races Affairs only have the responsibility for the national races affairs concerned. Therefore, there are differences of emoluments, allowances and insignia of office in accord with the extent of the responsibility and authority they have. The Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State provides the rights distinctly for the Ministers due to the different assignment of the duty and the responsibility the Ministers of the Region or State Government and the Ministers of the National Races Affairs performing national races affairs have to take. It also stated that the provisions of Sections 4 (c) and 5 of the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State are of constitutionality.

23 representatives of Amyotha Hluttaw including Dr. Aye Maung applied to the Constitutional Tribunal, asking it to decide whether the following facts are in conformity with the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar or not:-

- the expression “Minister of the National Races Affairs” stated in Section 5 of Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State;
- the exclusion of Ministers of the National Races Affairs among Ministers of the Regions or States under Section 4 (c);
- the point that the Ministers of the National Races Affairs do not have the same status as Ministers of the Region or State under Sections 4, 5 and 17 of Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State, No. 3/2011 of the State Peace and Development Council, Union of Myanmar.

The main issues to be decided are as follows:-

- **whether the status of Ministers of the National Races Affairs is equal to that of the Ministers of the Regions or States concerned;**
- **whether they are entitled to the emoluments, allowances and insignia of office as the Ministers of the Regions or States.**

Concerning the appointment and the assignment of duties to the Ministers of the Regions or States, Section 262 of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar, it is provided as follows:-

Section 262 (a)-The Chief Minister of the Region or State shall:-

- (i) select suitable persons who have

prescribed qualifications under Sub-Section (a) of the Section 261, from among the Region or State Hluttaw representatives or from among persons who are not Hluttaw representatives concerned ;

- (ii) request for a list of suitable Defence Services personnel nominated by the Commander- in -Chief of the Defence Services to assign responsibilities of Security and Border Affairs;
  - (iii) obtain a list of Chairpersons of Leading Bodies of the Self- Administered Division or the Self- Administered Zone in the Region or State concerned;
  - (iv) obtain the list of Hluttaw representatives elected to carry out the affairs of National races in the Region or State concerned from the relevant Election Commission.
- (b) The Chief Minister of the Region or State shall compile the list of persons selected by him and the list of the Defence Services personnel nominated by the Commander- in -Chief of the Defence Services and submit them to the Region or State Hluttaw concerned for its approval.
- (c) The appointment of a person as a Minister of the Region or State nominated by the Chief Minister of the Region or State shall not be refused by the Region or State Hluttaw unless it can clearly be proved that the person

concerned does not have the qualifications of the Minister of the Region or State.

- (d) The Chief Minister of the Region or State has the right to submit against the list with a new name replacing the one who has not been approved by the Region or State Hluttaw for the appointment of a Minister of the Region or State.
- (e) The Chief Minister of the Region or State shall submit the list of persons who are approved by the Region or State Hluttaw or Chairpersons of the Self- Administered Division or Self-Administered Zone and the list of persons who are representatives elected to undertake the affairs of National races to appoint as the Ministers of the Region or State to the President.
- (f) The President shall appoint the persons who have been approved by the Chief Minister of the Region or State as Ministers of the Region or State. In doing so, he shall, in co-ordination with the Chief Minister of the Region or State concerned, designate the Ministry or Ministries which each Region or the State Minister to take responsibilities.
- (g) The President shall:
  - (i) assign duties to the Chairpersons of the Self- Administered Division and the Self-Administered Zone who are the Ministers of the Region or State, to perform the affairs of the Self- Administered Division

or Self- Administered Zone concerned;

- (ii) assign duties to the Hluttaw representatives who are the Ministers of the Region or State, to perform the affairs of National races concerned.

(h) * * * * *

*

(n) * * * * *

Among the above mentioned provisions, if Section 262 (e) of the Constitution is appraised , it can be seen that the Chief Ministers of the Regions or States have to submit the list of the following persons for the appointment as Ministers of the Regions or States to President of the Union:-

- (1) persons who are approved by the Regions or States Hluttaw;
- (2) persons who are nominated in the list of Chairpersons of the Self- Administered Divisions or Self- Administered Zones and
- (3) persons who are nominated in the list of representatives elected to deal with the affairs of national races in the Regions or States concerned obtained from the relevant Election Commission.

Under Section 262 (f) of the Constitution, the President of the Union shall not only appoint the person who have been approved by the Chief Ministers of the Regions or States as Ministers of the Regions or States but also designate the Ministries to which each Minister to take responsibility.

Accordingly, under Section 262 (g) (ii) of the Constitution, the President of the Union shall assign duties to the Hluttaw representatives

who are Ministers of the Regions or States, to perform the affairs of their respective national races.

According to the above mentioned Section 262(e), (f) and (g) of the Constitution, it can be obviously seen that the President of the Union shall appoint and assign the duty to the persons who are approved by the Region or State Hluttaw, the persons who are nominated in the list of Chairpersons of the Self- Administered Divisions or Self-Administered Zones and the persons who are nominated in the list of representatives elected to undertake the affairs of national races as Ministers of the Regions or States and designate Ministries to Ministers.

Moreover, with reference to the provisions of Section 262 (e) (f) and (g) of the Constitution, it is necessary to evaluate the provisions of Section 19(c) and (g) of the Union Government Law in connection with Section 10(a) (ii) of the Region or State Government Law.

Section 19 of the Union Government Law provides as follows;

19. The President shall appoint the following persons in accord with the Constitution: -

- (a) the Chief Ministers of the Region or State ;
- (b) the Chief Justices of the High Court of the Region or State;
- (c) the Ministers of the Region or State;
- (d) the Judges of the High Court of the Region or State;
- (e) the Advocate-Generals of the Region or State;
- (f) the Auditor-Generals of the Region or State; and
- (g) the Chairpersons of the Self-Administered Division Leading Body or the Self-Administered Zone Leading Body.

Section 10 of the Region or State Government Law also states as follows;

Section 10 (a)- The President shall –

- (i) assign duties to the Chairpersons of the Self-Administered Division Leading Bodies and the Self-Administered Zone Leading Bodies, who are the Ministers, to manage the affairs of the Self-Administered Divisions or the Self-Administered Zones concerned;
- (ii) assign the duties to the Hluttaw representatives, who are the Ministers, to perform the affairs of national races concerned.

Therefore, the President of the Union issued the Order No. 23/2011 of the President Office of the Union of Myanmar to assign duties to the Ministers of the National Races Affairs of the Regions or States, by referring to Section 262 (e) and (f) of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar, and Section 19 (c) of the Union Government Law.

Moreover, the President of the Union designated the Ministries for the Ministers of the National Races Affairs of the Regions or States have to take responsibility in the Order No. 23/2011.

Therefore, the argument of the Director of the Office of the Attorney-General of the Union, on behalf of the Union argued which is the interpretation that Minister of the National Races Affairs is not the Minister of the Region or the State concerned under Sections 262 (a) (iv) and 262 (e) and electing them is merely the process of nomination is not true.

It is also clear that the statement “there is no intention to create equal status as such, though the wording of the Minister is the same”

was not properly interpreted in accord with the Constitution.

Section 48 of the Constitution provides as follows:

Section 48. The Basic Principles of the Union shall be the guidance in enacting laws by legislature and in interpreting the provisions of this Constitution and other laws.

According to the above mentioned provision, interpretation of the provisions contained in the Constitution and any other laws shall be guided by basic principles of the Union of the Constitution.

Under Section 15 of the Chapter 1 under the heading of the Basic Principles of the Union of the Constitution, representatives of the national races are entitled to participate in legislation of the Region or State concerned. Similarly, Section 17 (c) of the Constitution also provides that representatives of the national races may participate in the legislation of Region or State concerned to manage national races affairs.

Keeping the basic principles of the Constitution being as guidance, the President of the Union assigns duties, in its Order No 23/ 2011, to the Ministers of the National Races Affairs of the Regions or States as having equal status to Ministers of the Regions or States concerned, referring Section 19 (c) of the Union Government Law.

Therefore, if Section 262 of the Constitution is applied, it can be firmly presumed that the Ministers of the National Races Affairs have equal status to Ministers of the Regions or States concerned in accord with Section 19 (c) of the Union Government Law.

As the Ministers of the National Races Affairs of the Regions or States concerned are the Ministers of the Regions or States concerned, they shall be entitled the emolument, allowances and insignia of office as Ministers of the Region or State.

In connection with prescribing the status of Chief Ministers and Ministers of the Regions or States, the basic principles and detailed basic principles laid down by the National Convention Plenary Sessions are as follows:-

In connection with prescribing the status of the Region or State Chief Ministers and Ministers, the Region or State Chief Ministers are prescribed to be of the same status as Union Ministers and the Region or State Ministers are prescribed to be of the same status as Deputy Ministers, for the purpose of reference in prescribing, by law, responsibilities, rights and privileges of the Chief Ministers or Ministers of the Regions or States.¹

According to the above mentioned stipulation of status, there is no reason to dispute that Minister of the Regions or States are prescribed as Deputy Ministers and they are entitled to the emolument, allowances and insignia of office. Ministers of the National Races Affairs of the Region or State being Ministers of the Region or State are also entitled to the emolument, allowances and insignia of office as the same status as Ministers of the Regions or States in accord with the Constitution.

The Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State (Notification No.3/ 2011 of State Peace and Development Council) provides the rights of Ministers of the Regions or States as follows:-

Section 4. The following persons are entitled kyats 20 lakhs as monthly allowances;

- (a) Chief Justice of the High Court of the Region or State;
- (b) Deputy-Speaker of the Region or State
Hluttaw;

---

1 The basic principles and the detailed basic principles late down by the National Conventional Plenary Sessions; Chapter 5 Executive, para. 25, P.137.

- (c) Minister of the Region or State;
- (d) Advocate - General of the Region or State;
- (e) Auditor - General of the Region or State.

Section 16 of the said Law provides the allowances of the Ministers of the Regions or States as follows:-

- (a) Accommodation provided by the Government with free of charge. Before such an arrangement is made, they are entitled to appropriate rent;
- (b) Security guards;
- (c) Local free health care;
- (d) Free water supply;
- (e) Free electricity;
- (f) Free local calls;
- (g) A Personal Assistant;
- (h) A domestic helper;
- (i) A gardener;
- (j) Two motor vehicles;
- (k) Two drivers;
- (l) 60 gallons of fuel for each car per month; and
- (m) Lubricant actually used for the two cars.

However, allowances of the Ministers of the National Races Affairs of the Regions or States concerned are not the same as enjoyed by the Ministers of the Region or State and Sections 5 and 17 of the said law exclusively provides as follows:

Section 5. Ministers of the National Races Affairs and Judges of the High Court of the Region or State are entitled to kyats 10 lakhs per month.

Section 17. A Minister of National Races Affairs is entitled the followings as facilities:-

- (a) Local free health care;
- (b) Free water supply;
- (c) Free electricity;
- (d) Free calls in one's city;
- (e) A motor vehicle;
- (f) A driver;
- (g) 60 gallons of fuel for the car per month;
- (h) Lubricant actually used for one car.

The provision of allowance for the Ministers of National Races Affairs which is separately defined under Sections 5 and 17 of the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State is of unconstitutionality for the following reasons:-

- there is detailed basic principle laid down by the National Convention; and there are also provisions that Ministers of National Races Affairs are the Ministers of the Region or State under the provisions of Section 262 (e), (f), (g) and (h) of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar; Section 19 (c) of the Union Government Law and Section 10 (a) (ii) of the Region or State Government Law.

The Director of the Office of the Attorney-General of the Union on behalf of the Union pleaded, with reference to the expressions of

the jurists, that:-

- it is the promulgation to grant the persons who are at the level of the Region or State the appropriate emoluments, allowances and facilities for their respective duty;
- there would be no right, where there is no duty. Similarly, where there is no right, there is no duty.

The statement of the Office of the Attorney-General of the Union which is “it is promulgation to confer the appropriate allowances” is not clearly defined in the Constitution and the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State. The references used in the interpretation of the expressions of jurists are concerned with the rights and duties of employers and employees, parents and children, and landlords and tenants. These are the explanation given for private rights and duties. It is not concerned with the rights and duties which are conferred by the Union. Therefore, the argument of the Office of the Attorney-General of the Union is not relevant to this submission. Since the President of the Union appointed the Ministers of National Races in accordance with the Constitution, allowances for the Minister of National Races have to be defined in accordance with the Constitution.

Section 198 (a) of the Constitution provides as follows:-

Section 198 - The effect of laws enacted by different levels of the Hluttaw and the Leading Bodies of the Self-Administered Area is as follows:-

- (a) if any provision of the law enacted by the Pyidaungsu Hluttaw, the Region Hluttaw, the State Hluttaw, the Leading Bodies of Self-Administered Division or the Self-Administered Zone or any existing Law is inconsistent with any provision of the Constitution, the Constitution shall prevail.

Referring to the above mentioned reasons, it must be decided that Sections 5 and 17 of the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Region or State are of unconstitutionality to section 262 of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar.

Therefore, the submission of 23 representatives of the Amyotha Hluttaw including Dr. Aye Maung, is allowed. It was decided and interpreted that since the Ministers of National Races Affairs of the Regions or States are Ministers of the Regions or States concerned and they are the persons defined by Section 4(c) of the Law of Emoluments, Allowances and Insignia of Office for Representatives of the Regions or States and, Sections 5 and 17 of the said Law are of unconstitutionality.

X X X
(Thein Soe)
Chairman

X X X
(Khin Hla Myint)
(Member)

X X X
(Dr. Tin Aung Aye)
(Member)

X X X
(Tun Kyi)
(Member)

X X X
(Soe Thein)
(Member)

X X X
(Khin Tun)
(Member)

X X X
(San Myint)
(Member)

X X X
(Myint Kyaing)
(Member)

X X X
(Mi Mi Yi)
(Member)

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ

နှင့်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးနည်းဥပဒေများ

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။ နိဒါန်း		၈၃
၂။ အခန်း (၁)	အမည်၊ စတင်အာဏာတည်ခြင်းနှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်	၈၄
၃။ အခန်း (၂)	ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း - ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်း - ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း	၈၅ ၈၅ ၈၇
၄။ အခန်း (၃)	ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များ	၈၉
၅။ အခန်း (၄)	ခုံရုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် သဘောထားရယူရန်တင်သွင်းခြင်း	၉၀
၆။ အခန်း (၅)	စိစစ်ခြင်း၊ ကြားနာခြင်းနှင့် အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း - စိစစ်ခြင်း - ကြားနာခြင်း - အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း	၉၃ ၉၃ ၉၄ ၉၅
၇။ အခန်း (၆)	ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု	၉၅
၈။ အခန်း (၇)	စွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်း၊ ရာထူးသက်တမ်း၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်ခြင်း၊ တာဝန်မှရပ်စဲခြင်းနှင့် လစ်လပ်ရာထူးနေရာတွင် ဖြည့်စွက်ခန့်ထားခြင်း	၉၆
၉။ အခန်း (၈)	အထွေထွေ	၉၇

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ

(နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီဥပဒေ

အမှတ် ၂၁ / ၂၀၁၀)

၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်

(၂၀၁၀ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်)

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၄၄၃ တွင်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အကောင်အထည်ဖော်ရေး အတွက်ကြိုတင်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သည့်လုပ်ငန်းရပ်များကို နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ဆောင်ရွက်ပေးရန်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် အလျောက် နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများကိုချောမွေ့စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်လည်းကောင်း၊ လွှတ်တော်အသီးသီးပေါ် ပေါက်လာသည့်အခါတွင်ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသော လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်လည်းကောင်း၊ ကြိုတင်ဆောင်ရွက် ရမည့်လုပ်ငန်းရပ်များကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လည်းကောင်းသက်ဆိုင်ရာဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းရန် လိုအပ်လာပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ သည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် နှင့် ခုံရုံး၏ တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များကိုလည်းကောင်း၊ ခုံရုံးနှင့်ဆက်သွယ်ရမည့် နည်းလမ်းများ ကိုလည်းကောင်း

သတ်မှတ်နိုင်ရန်အလို့ငှာပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၃ နှင့်အညီ ဤဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အခန်း (၁)

အမည်၊ စတင်အာဏာတည်ခြင်းနှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

၁။ (က) ဤဥပဒေကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

(ခ) ဤဥပဒေသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အာဏာတည်သည့် နေ့မှ စတင်၍အာဏာတည်စေရမည်။

၂။ ဤဥပဒေတွင်ပါရှိသော အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါ အတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည် -

(က) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုသည်မှာပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ဆိုသည်။

(ခ) လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဆိုသည်မှာပြည့်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် တို့ကိုဆိုသည်။

(ဂ) ခုံရုံး ဆိုသည်မှာဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ကိုဆိုသည်။

(ဃ) ဥက္ကဋ္ဌ ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌကို ဆိုသည်။

(င) အဖွဲ့ဝင် ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်ကို ဆိုသည်။

(စ) တရားရုံး ဆိုသည်မှာပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်များ၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းတရားရုံး၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ တရားရုံးများ၊ ခရိုင်တရားရုံးများ၊ မြို့နယ်တရားရုံးများနှင့် ဥဒေအရ တည်ထောင်သော အခြားတရားရုံးများကို ဆိုသည်။

(ဆ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စု ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် ရတိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသကို ဆိုသည်။

အခန်း (၂)

ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း

ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်း

၃။ ခုံရုံးကို ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်ကိုးဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမည်။

၄။ (က) နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည့်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ တို့သည်လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ ထဲမှဖြစ်စေ၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်မဟုတ်သူများထဲမှ ဖြစ်စေ အောက်ဖော်ပြပါအရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသူများအနက်မှ အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီကို ရွေးချယ်ရမည် -

- (၁) အသက် ၅၀ နှစ်ပြည့်ပြီးသူ၊
- (၂) အသက်ကန့်သတ်ချက်များမှအပ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀ တွင် ဖော်ပြထားသည့်ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအတွက် သတ်မှတ်ထားသော အရည် အချင်းများနှင့်ပြည့်စုံသူ၊
- (၃) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ တွင် ဖော်ပြထား သည့် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် ရွေးကောက်

တင်မြောက်ခံပိုင်ခွင့် မရှိစေသောပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
လည်းငြိစွန်းခြင်းမရှိသူ၊

- (၄) (ကက) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရား
လွှတ်တော်တရားသူကြီးအဖြစ် အနည်းဆုံး ငါးနှစ်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ

သို့မဟုတ်

- (ခ ခ) တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်
ထက်မနိမ့်သော တရားရေးအရာရှိ သို့မဟုတ်
ဥပဒေအရာရှိ ရာထူးတွင်အနည်းဆုံး၁၀နှစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ

သို့မဟုတ်

- (ဂ ဂ) တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေအဖြစ် အနည်းဆုံး
၂၀နှစ်အမှုလိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ။

- (၅) နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် လုံခြုံရေး
အမြင်ရှိသူ၊

- (၆) နိုင်ငံတော်နှင့် နိုင်ငံသားများအပေါ်သစ္စာရှိသူ။

- (ခ) နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သောသူများတွင် ပုဒ်မခွဲ(က)၊
ပုဒ်မခွဲငယ်(၄) ပါ သတ်မှတ်ချက်များနှင့် မကိုက်ညီသော်လည်း
ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသောဥပဒေပညာရှင်
အဖြစ်ယူဆသူကိုရွေးချယ်နိုင်သည်။

- (ဂ) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ (င) အရ အဖွဲ့ဝင်များ
သည် နိုင်ငံရေးပါတီဝင်မဟုတ်သူ၊ ပုဒ်မခွဲ(စ)အရ အဖွဲ့ဝင်
များသည်လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် မဟုတ်သူဖြစ်ရမည်ဟု

ပြဋ္ဌာန်းထားသည်နှင့်အညီအဖွဲ့ဝင် အဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသူသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၀အရနိုင်ငံရေး ပါတီဝင် တစ်ဦးဖြစ်လျှင် ပါတီလုပ်ငန်း များတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုရန်နှင့် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးဖြစ်လျှင် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ ထို့ပြင်နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင်ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ အငြိမ်းစား ယူပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

၅။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့သည် ပုဒ်မ၄ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ မိမိတို့ရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင်များ၏ အမည်စာရင်းကို နိုင်ငံတော်သမ္မတထံပေးပို့ရမည်။

ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း

၆။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပုဒ်မ၄ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ရွေးချယ် ထားသည့်အဖွဲ့ဝင် စုစုပေါင်း (၉) ဦး၏ အမည်စာရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းတို့အနက် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ရန် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏ အမည်ကိုလည်းကောင်း ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းလျက် သဘောတူညီချက်ရယူရမည်။

၇။ ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်၏ အရည်အချင်းနှင့်မပြည့်စုံကြောင်း အထင်အရှား မပြနိုင်ပါကပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက စုစည်း အမည်စာရင်း တင်သွင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန်ငြင်းပယ်ခွင့်မရှိစေရ။

၈။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပုဒ်မ ၆ အရ အမည်စာရင်း တင်သွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပုဒ်မ ၄ ပါ အရည်အချင်းနှင့် မပြည့်စုံကြောင်း အထင်အရှားပြ၍ ငြင်းပယ်ခဲ့လျှင် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အစား အမည် စာရင်းသစ်ကိုပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ ထပ်မံတင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။

၉။ ပုဒ်မ ၈ အရ အမည်စာရင်းသစ် ထပ်မံတင်သွင်းသည့်အခါပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် မရရှိသည့် အဖွဲ့ဝင်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်ထားသည့်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတက လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကလည်းကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ် ထားသည့် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ ကလည်းကောင်း ပုဒ်မ ၄ ၊ ၅ နှင့် ၆ တို့ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ အမည်စာရင်းသစ်ကို ထပ်မံ တင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။

၁၀။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးသည့်ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်များအားခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ အဖြစ် ခန့်အပ် တာဝန်ပေးရမည်။

၁၁။ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးသည် နိုင်ငံရေးပါတီ တစ်ခုခု၏ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်သီးပုဂ္ဂလရွေးချယ်ခံခဲ့သူဖြစ်လျှင် သော်လည်းကောင်း၊ သီးခြားခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည့် နိုင်ငံသားတစ်ဦး ဖြစ်လျှင်သော်လည်းကောင်း အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်သည်နေောင်လာမည့် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲတစ်ရပ်ရပ်တွင်ပါဝင် ရွေးချယ်ခံမည့်သူဖြစ်ပါက နိုင်ငံသားတစ်ဦးအား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၈၊ ပုဒ်မခွဲ(က) အရပေးအပ်ထားသော ရွေးကောက်တင်မြောက် ခံပိုင်ခွင့်မဆုံးရှုံးစေရန် အလို့ငှာရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရန် ပြည်ထောင်စု ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်က ကြေညာသည့် နေ့မှစ၍ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀ နှင့် ၁၂၁ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီလျှင် ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ ပါတီစည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းများကို လည်းကောင်း၊ နယ်မြေ စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကို လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။

အခန်း (၃)

ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များ

၁၂။ ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည် -

- (က) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း၊
- (ခ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့တို့က ပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း၊
- (ဂ) ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးများ၊ ပြည်နယ်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုများ၏ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ခြင်း၊
- (ဃ) ပြည်ထောင်စု နှင့် တိုင်းဒေသကြီး အကြားသော်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် ပြည်နယ် အကြားသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ် အကြားသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး အချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း၊ ပြည်နယ် အချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုအကြား သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုအချင်းချင်း သော်လည်းကောင်းဖြစ်ပေါ်သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊

- (င) တိုင်းဒေသကြီး၊ပြည်နယ် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုတို့ကပြည်ထောင်စုဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင်ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုတို့၏ အခွင့်အရေး နှင့် တာဝန်များဆိုင်ရာပေါ်ပေါက်သည့် အငြင်းပွားမှုများကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊
- (စ) ပြည်ထောင်စုနယ်မြေများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော် သမ္မတက အကြောင်းကြားလာသည့် ကိစ္စရပ်များကို စိစစ် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊
- (ဆ) တရားရုံးတစ်ရုံးက စစ်ဆေးဆဲအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ နှင့် ဤဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇ တို့အရ တင်ပြလာသည့် အငြင်းပွားမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်း၊
- (ဇ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများက ပေးအပ်သည့်လုပ်ငန်း တာဝန် များကို ဆောင်ရွက်ခြင်း။

အခန်း(၄)

ခုံရုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်

သဘောထားရယူရန်တင်သွင်းခြင်း

၁၃။ ခုံရုံး၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်သဘောထားရယူရန် ကိစ္စ များပေါ်ပေါက်ပါကအောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များသည်ခုံရုံးသို့တိုက်ရိုက် တင်သွင်းခွင့် ရှိသည် -

- (က) နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊
- (ခ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယက၊
- (ဂ) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊

- (ဃ) အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (င) ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်၊
- (စ) ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ။

၁၄။ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းများသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထား ရယူရန် ကိစ္စများကို ပုဒ်မ ၁၅ပါ နည်းလမ်းနှင့်အညီ ခုံရုံးသို့ တင်သွင်းခွင့် ရှိသည် -

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်၊
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဂ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီး အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဃ) ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အားလုံး၏အနည်းဆုံး၁၀ရာခိုင်နှုန်း အရေအတွက်ရှိသော ကိုယ်စားလှယ်များ။

၁၅။ ခုံရုံး၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ဆုံးဖြတ်ချက်၊သဘောထားရယူရန် ကိစ္စများ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ -

- (က) တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတမှတစ်ဆင့်ခုံရုံးသို့ ပေးပို့ ရမည်။
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လျှင် မိမိ၏တင်ပြချက်ကိုပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် နာယကမှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ပေးပို့ရမည်။

(ဂ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတတို့မှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ပေးပို့ရမည်။

(ဃ) ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အားလုံး၏အနည်းဆုံး၁၀ရာခိုင်နှုန်း အရေအတွက်ရှိသော ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌမှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ပေးပို့ရမည်။

၁၆။ (က) ခုံရုံး၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့် ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထား ရယူရန်ကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပုဒ်မ ၁၃ သို့မဟုတ် ၁၄ ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကသတ်မှတ်ထားသောနည်းလမ်းနှင့်အညီ တင်ပြ ရာတွင် ခိုင်လုံသောအထောက်အထား၊ စာရွက် စာတမ်းများကို ရှင်းလင်းပြည့်စုံစွာပူးတွဲတင်ပြရမည်။

(ခ) ပုဒ်မခွဲ(က)အရ တင်ပြချက်တွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးစေလိုသော အချက်များကို ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြရမည်။

၁၇။ တရားရုံးတစ်ရုံးသည် အမှုတစ်မှုကို စစ်ဆေးစီရင်ရာတွင် ဥပဒေ တစ်ရပ် ရပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်မှုရှိ မရှိ၊ ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်ပါက ထိုအငြင်းပွားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခုံရုံးကလည်း တစ်စုံတစ်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ် ထားခြင်း မရှိသေးလျှင် အဆိုပါတရားရုံးသည် အမှုစစ်ဆေး စီရင်ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းထားပြီး မိမိ၏ သဘောထားနှင့်အတူ ပြည် ထောင်စု တရားသူကြီးချုပ်ထံဆောလျှင်စွာတင်ပြရမည်။ ပြည်ထောင်စု တရားသူကြီးချုပ်သည် အဆိုပါတင်ပြချက်ကိုမိမိသဘောထားနှင့် အတူ ခုံရုံးသို့တင်သွင်းရမည်။

အခန်း(၅)

စိစစ်ခြင်း၊ ကြားနာခြင်းနှင့် အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း

စိစစ်ခြင်း

၁၈။ ဥက္ကဋ္ဌသည် ပုဒ်မ၁၆ သို့မဟုတ် ၁၇ အရ တင်သွင်းသော တင်ပြချက်ကို စိစစ်တင်ပြရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတကရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်များအနက်မှ တစ်ဦး၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်များအနက်မှတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်များအနက်မှတစ်ဦးတို့ ပါဝင်သော စိစစ်ရေးအဖွဲ့ ကိုဖွဲ့စည်းပေးရမည်။

၁၉။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် တင်ပြချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍-

- (က) စပ်ဆိုင်သောအချက်အလက်များနှင့်ခိုင်လုံသောအထောက်အထား၊ စာရွက်စာတမ်းများ ရှင်းလင်းပြည့်စုံစွာပူးတွဲ ပါရှိခြင်း ရှိမရှိစိစစ်ရမည်။ ယင်းသို့စိစစ်ရာတွင်ပြည့်စုံမှု မရှိကြောင်း တွေ့ရှိပါကလိုအပ်ချက်များကို သတ်မှတ်ချိန် အတွင်း တင်ပြစေရမည်။
- (ခ) ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့် ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း ရှိပါက ယင်းကိုတင်ပြချက်မိတ္တူ နှင့်အတူအကြောင်း ကြားပြီး စပ်ဆိုင်သည့် အချက်အလက်များနှင့်ခိုင်လုံသော အထောက်အထား၊ စာရွက်စာတမ်းများကို သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း တင်ပြခွင့်ပေးရမည်။
- (ဂ) လိုအပ်ချက်များပြည့်စုံသည့်အခါကြားနာနိုင်ရန် ခုံရုံးသို့ တင်ပြရမည်။

ကြားနာခြင်း

၂၀။ တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး ကကြားနာဆုံးဖြတ်ရမည်။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင်တာဝန်တစ်ရပ်ရပ် အရ ဖြစ်စေ၊အခြားအကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်စေ အဖွဲ့ဝင်အားလုံး တက်ရောက် နိုင်ခြင်းမရှိပါက ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အနည်းဆုံးခြောက်ဦးဖြင့်ကြားနာရမည်။

၂၁။ ခုံရုံးတွင်ကြားနာသည့်အခါ -

- (က) ကြားနာမည့်နေ့ရက်ကိုကြိုတင်၍ကြေညာရမည်။
- (ခ) ကြားနာမည့်ကိစ္စကိုဥက္ကဋ္ဌကဖြစ်စေ၊ ဥက္ကဋ္ဌက တာဝန်ပေးအပ် ခြင်းခံရသည့် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကဖြစ်စေ အကျဉ်းချုပ်ဖတ်ကြား ရမည်။
- (ဂ) တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍သက်ဆိုင်ရာတို့၏ လျှောက်လဲချက် ကိုကြားနာနိုင်သည်။
- (ဃ) နိုင်ငံတော်၏လျှို့ဝှက်ချက် သို့မဟုတ် နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်စေနိုင်သောအကြောင်းကိစ္စမှတစ်ပါး အများပြည်သူ ရှေ့မှောက်တွင်ကြားနာရမည်။
- (င) ဘာသာရပ်ကျွမ်းကျင်သူအား ဖိတ်ခေါ်၍ ယင်း၏ သဘောထား နှင့် အကြံဉာဏ်များကိုရယူနိုင်သည်။
- (စ) တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့် သက်သေခံ အက်ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ စပ်ဆိုင် သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆီလျော်သလိုကျင့်သုံးဆောင်ရွက် နိုင်သည်။
- (ဆ) တင်ပြချက်ကို ဆောလျင်စွာကြားနာပြီးပြတ်စေရန် ဆောင်ရွက်ရမည်။

- (၉) တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ခုံရုံး၏နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ချက်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးက လက်မှတ်ရေးထိုး ထားရှိရမည်။

အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း

၂၂။ ခုံရုံးသည် -

- (က) ကြားနာပြီး အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆောလျင်စွာ ချမှတ်နိုင် ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရမည်။
- (ခ) အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်မည့်နေ့ကိုကြိုတင်ကြေညာရ မည်။
- (ဂ) ခုံရုံး၏အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင် ထက်ဝက်ကျော်၏သဘောတူညီချက်ဖြင့် ချမှတ်ရမည်။
ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခုံရုံးကိုယ်စား ဥက္ကဋ္ဌက လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဥက္ကဋ္ဌကဖြစ်စေ၊ ဥက္ကဋ္ဌ၏တာဝန် ပေးချက်အရ အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးကဖြစ်စေ အများပြည်သူ ရှေ့မှောက်တွင် ဖတ်ကြား ရမည်။

အခန်း(၆)

ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု

- ၂၃။ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်သည်။
- ၂၄။ ပုဒ်မ ၁၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) အရ တရားရုံးတစ်ရုံးကတင်သွင်းသော အကြောင်း ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ချမှတ်သောခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အမှုအားလုံး နှင့်သက်ဆိုင်စေရမည်။

၂၅။ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် သက်ဆိုင်ရာအစိုးရဌာန၊ အဖွဲ့၊ အစည်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များသို့လည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာနေရာဒေသအသီးသီးသို့လည်းကောင်း အာဏာသက်ရောက်စေရမည်။

အခန်း(၇)

စွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်း၊ ရာထူးသက်တမ်း၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်ခြင်း၊

တာဝန်မှရပ်စဲခြင်းနှင့် လစ်လပ်ရာထူးနေရာတွင်

ဖြည့်စွက်ခန့်ထားခြင်း

၂၆။ ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးအားစွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက် ရမည်။

၂၇။ ခုံရုံး၏ သက်တမ်းသည်ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သက်တမ်း နှင့်အညီ ငါးနှစ်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးဖြစ်သော် လည်းလက်ရှိတာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသောခုံရုံးသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ခုံရုံးအသစ် ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် အချိန်အထိ မိမိ၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင် ရမည်။

၂၈။ (က) ဥက္ကဋ္ဌသည် ရာထူးသက်တမ်းမကုန်ဆုံးမီ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် မိမိသဘောဆန္ဒအလျောက် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်လိုလျှင် ထိုသို့နုတ်ထွက်လိုကြောင်းနိုင်ငံတော် သမ္မတထံ စာဖြင့်တင်ပြပြီးရာထူးမှ နုတ်ထွက်နိုင်သည်။

(ခ) အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးသည် ပုဒ်မခွဲ(က)ပါအတိုင်း ရာထူးမှ နုတ်ထွက်လိုလျှင် ထိုသို့နုတ်ထွက်လိုကြောင်း ဥက္ကဋ္ဌမှ တစ်ဆင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံစာဖြင့်တင်ပြပြီး ရာထူးမှ နုတ်ထွက်နိုင်သည်။

၂၉။ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးအား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၃၄ ပါ အကြောင်းတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် စွပ်စွဲပြစ်တင်သည့်အခါ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂၊ ပုဒ်မ ခွဲ (ခ) သို့မဟုတ် ပုဒ်မခွဲ (ဂ) နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် လက်ရှိ ရာထူးတွင် ဆက်လက်ထမ်းရွက်စေရန် မသင့်ကြောင်းပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်လျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် စွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်းခံရသူ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်အား ရာထူးမှရပ်စဲရမည်။

၃၀။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်ရာထူး နေရာ လစ်လပ်လျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်အသစ်ကို ပုဒ်မ ၄ ပါ အရည်အချင်းများနှင့်ပြည့်စုံသူအား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဤဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ရွေးချယ်၍ ခန့်အပ်တာဝန် ပေးနိုင်သည်။

အခန်း (၈)

အထွေထွေ

၃၁။ ဤဥပဒေအာဏာမတည်မီ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ဤဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက်ကြိုတင် ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းရပ်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ ဆောင်ရွက် သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၃၂။ ခုံရုံး၏ရုံးစိုက်ရာဒေသသည်နေပြည်တော်ဖြစ်သည်။ လိုအပ်ပါက ဥက္ကဋ္ဌသည်ခုံရုံးကို အခြားသင့်လျော်သည့်နေရာတွင် ရုံးထိုင်စစ်ဆေးစေ နိုင်သည်။

၃၃။ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦး၏ သဘောရိုးဖြင့် တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကြောင်းအရဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုကြောင်းအရ ဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုခြင်း၊ အရေးယူခြင်းမရှိစေရ။

၃၄။ ခုံရုံးသည်လိုအပ်ပါကပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ကို ရုံးတော်သဟာယ အဖြစ်ဖိတ်ကြားနိုင်သည်။ ရှေ့နေချုပ်သည်မိမိကိုယ်တိုင် မလာရောက်နိုင်ပါက မိမိကိုယ်စားဆောင်ရွက်စေရန် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှသင့်လျော်သော ညွှန်ကြားရေးမှူးအောက်မန်မ့်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်အား ခုံရုံးသို့ စေလွှတ်ဆောင်ရွက် စေနိုင်သည်။

၃၅။ ခုံရုံးကချမှတ်သောဆုံးဖြတ်ချက်များကို နိုင်ငံတော်ပြန်တမ်းတွင် ထည့်သွင်းကြေညာရမည်။ ယင်းတို့ကို စီရင်ထုံးအဖြစ်ကိုးကားအသုံးပြု နိုင်ရန်စုစည်း ချုပ်နှံပိတ်ထုတ်ဝေရမည်။

၃၆။ ဥက္ကဋ္ဌသည်ခုံရုံး၏ရုံးကိစ္စအဝဝကိုတာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရန် ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရုံးအဖွဲ့ကိုဖွဲ့စည်းထားရှိရမည်။

၃၇။ ဤဥပဒေကိုပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်း သို့မဟုတ် ရုပ်သိမ်းခြင်းပြုလုပ်နိုင်သည်။ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ရုပ်သိမ်းခြင်းမပြုလုပ်သရွေ့ ဤဥပဒေသည် အတည်ဖြစ်သည်။

၃၈။ ဤဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာ တွင် ခုံရုံးသည် လိုအပ်သောနည်းဥပဒေများ၊ အမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။

(ပုံ) သန်းရွှေ

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးနည်းဥပဒေများ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	အခန်း(၁) အမည်နှင့်အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်	၁၀၁
၂။	အခန်း (၂) ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များ	၁၀၂
၃။	အခန်း(၃) ခုံရုံး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် သဘောထားရယူရန် တင်သွင်းခြင်း	၁၀၄
၄။	အခန်း (၄) စိစစ်ခြင်း၊ ကြားနာခြင်းနှင့် အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခြင်း	၁၀၇
၅။	အခန်း (၅) ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်း	၁၁၀
၆။	အခန်း(၆) အထွေထွေ	၁၁၀

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး နည်းဥပဒေများ

အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃၀ / ၂၀၁၁

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်

(၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၈ ရက်)

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးသည် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၈ အရ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့် ကိုကျင့်သုံး၍ ဤနည်းဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည် -

အခန်း(၁)

အမည်နှင့်အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

၁။ ဤနည်းဥပဒေများကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာ ခုံရုံး နည်းဥပဒေများဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ဤနည်းဥပဒေများတွင်ပါရှိသောစကားရပ်များသည် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေတွင် ပါရှိသောစကားရပ်များ အတိုင်းအဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်စေရမည်။ ထို့ပြင် အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည် -

(က) **အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း**ဆိုသည်မှာပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၈ နှင့် ၄၅၃ပြဋ္ဌာန်း ချက်များနှင့်အညီခုံရုံးက အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုခြင်း ကိုဆိုသည်။

(ခ) **ပြည်ထောင်စု နယ်မြေများ** ဆိုသည်မှာပြည်ထောင်စု သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၅၀(က) နှင့်

(ခ) တို့အရ သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပြည်ထောင်စု နယ်မြေများ ကိုဆိုသည်။

(ဂ) အငြင်းပွားမှု ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(ဃ)၊ (င) နှင့် (ဆ) တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် အငြင်းပွားမှုကို ဆိုသည်။

(ဃ) တင်သွင်းလွှာ ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက် နှင့် သဘောထားရယူရန် ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေအရ သတ်မှတ်ထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အဖွဲ့အစည်းတို့က ခုံရုံးသို့ တင်သွင်းသည့် တင်သွင်းလွှာကို ဆိုသည်။

(င) စိစစ်ရေးအဖွဲ့ ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈ အရ ဥက္ကဋ္ဌကဖွဲ့စည်းပေးသည့် စိစစ်ရေးအဖွဲ့ကို ဆိုသည်။

(စ) ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ၏ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ကိုဆိုသည်။

အခန်း (၂)

ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များ

၃။ ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည် -

(က) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုခြင်း၊

(ခ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ် လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီး အဖွဲ့တို့က ပြဋ္ဌာန်းသည့်

ဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း၊

- (ဂ) ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးများ၊ ပြည်နယ်များနှင့် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုများ၏ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များ ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း၊
- (ဃ) ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီးအကြား သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုနှင့်ပြည်နယ်အကြား သော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး နှင့်ပြည်နယ်အကြားသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး အချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း၊ ပြည်နယ် အချင်းချင်း သော်လည်းကောင်း ၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် ရစီရင်စု အကြား သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စု အချင်းချင်း သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊
- (င) တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုတို့ကပြည်ထောင်စုဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင်ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့် တာဝန်များဆိုင်ရာပေါ်ပေါက်သည့် အငြင်းပွားမှုများကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊
- (စ) ပြည်ထောင်စုနယ်မြေများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်သမ္မတက အကြောင်းကြားလာသည့် ကိစ္စရပ်များကို စိစစ်ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊

- (ဆ) တရားရုံးတစ်ရုံးက စစ်ဆေးဆဲအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ နှင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ၁၇ တို့အရတင်ပြလာသည့် အငြင်းပွားမှုများ ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်း၊
- (ဇ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများက ပေးအပ် သည့်လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ခြင်း။

အခန်း(၃)

ခုံရုံး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်

သဘောထားရယူရန် တင်သွင်းခြင်း

၄။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ အရ ခုံရုံး အနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက် ၊ ဆုံးဖြတ်ချက် နှင့် သဘောထားရယူရန် ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်ပါကအောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များသည်ခုံရုံးသို့တိုက်ရိုက် တင်သွင်းခွင့်ရှိသည် -

- (က) နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊
- (ခ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယက၊
- (ဂ) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဃ) အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (င) ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်၊
- (စ) ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ။

၅။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထားရယူရန်ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ အရ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းများသည် ခုံရုံးသို့ တင်သွင်းခွင့် ရှိသည် -

- (က) တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်၊
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဂ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသဦးစီး အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဃ) ပြည်သူ့လွှတ်တော်သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စား လှယ်အားလုံး၏ အနည်းဆုံး ၁၀ရာခိုင်နှုန်းအရေအတွက် ရှိသော ကိုယ်စားလှယ်များ။

၆။ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းများသည် ခုံရုံးသို့ တင်သွင်းရာ တွင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ၁၅အရ အောက်ပါနည်းလမ်းများအတိုင်း တင်သွင်းရမည် -

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတမှတစ်ဆင့်ခုံရုံးသို့ ပေးပို့ ရမည်၊
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လျှင် မိမိ၏တင်ပြချက်ကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယကမှ တစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ ပေးပို့ရမည်၊
- (ဂ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ် နှင့်နိုင်ငံတော်သမ္မတတို့မှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ပေးပို့ရမည်။

(ဃ) ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အားလုံး၏အနည်းဆုံး ၁၀ရာခိုင်နှုန်း အရေအတွက်ရှိသော ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌမှတစ်ဆင့်ခုံရုံးသို့ ပေးပို့ ရမည်။

၇။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇ ပြဋ္ဌာန်းချက် အရတရားရုံးတစ်ရုံးသည်အမှုတစ်မှုကိုစစ်ဆေးစီရင်ရာတွင် ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ် ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်မှု ရှိ မရှိ၊ ညီညွတ်မှု ရှိမရှိ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်ပါက ထိုအငြင်းပွားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခုံရုံးကလည်း တစ်စုံတစ်ရာဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ထားခြင်းမရှိသေးလျှင် အဆိုပါတရားရုံးသည် အမှုစစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကိုရပ်ဆိုင်းထားပြီး မိမိ၏သဘောထားနှင့်အတူပြည်ထောင်စု တရားသူကြီးချုပ်ထံ ဆောလျင်စွာတင်ပြရမည်။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် အဆိုပါတင်ပြချက်ကို မိမိသဘောထားနှင့်အတူ ခုံရုံးသို့တင်သွင်းရမည်။

၈။ ခုံရုံး၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထားရယူရန် ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နည်းဥပဒေ ၄ သို့မဟုတ် ၅ ပါ ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းများက သတ်မှတ်ထားသောနည်းလမ်းနှင့် အညီတင်သွင်း ရာတွင် -

(က) ခိုင်လုံသောအထောက်အထား၊စာရွက်စာတမ်းများ ကို ရှင်းလင်းပြည့်စုံစွာ ပူးတွဲတင်ပြရမည်၊

(ခ) အဆုံးအဖြတ်ပေးစေလိုသောအချက်များကိုရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြရမည်။

၉။ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးနည်း ဥပဒေ ၄ နှင့် ၅ ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များကဖြစ်စေ၊အဖွဲ့အစည်းများကဖြစ်စေ တင်သွင်းသည့် အနက် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်၊ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထားရယူရန် ကိစ္စရပ်များ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တင်သွင်းလွှာများ လက်ခံရရှိသည့်အခါ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည်

ယင်းတင်သွင်းလွှာများနှင့် ပူးတွဲပါရှိသည့် အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်း များစာရင်းပုံစံ(၁)ကိုဖြည့်သွင်း၍ ဥက္ကဋ္ဌသို့ တင်ပြရမည်။

အခန်း (၄)

စိစစ်ခြင်း၊ ကြားနာခြင်းနှင့် အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခြင်း

စိစစ်ခြင်း

၁၀။ ဥက္ကဋ္ဌသည် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က ပုံစံ(၁)နှင့် တင်ပြလာသည့် တင်သွင်းလွှာများကို စိစစ်ရန် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ၁၈ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ စိစစ်ရေးအဖွဲ့ကို ပုံစံ (၂)ဖြင့် ဖွဲ့စည်းမိန့် ထုတ်ပြန်ရမည်။ ဖွဲ့စည်းမိန့်ကို စိစစ်ရေးအဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးချင်း ထံသို့ပေးပို့ ရမည်။

၁၁။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် တင်သွင်းလွှာတွင် လိုအပ်ချက်များ တွေ့ရှိပါက သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်သို့မဟုတ် ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်းများသို့ ပုံစံ(၃)ဖြင့် အကြောင်းကြား ၍ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း တင်ပြခွင့်ပေးရမည်။

၁၂။ ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း ရှိပါက ယင်းတို့ထံသို့ တင်သွင်းလွှာမိတ္တူနှင့် အတူ ပုံစံ(၄)ဖြင့် အကြောင်းကြားရမည်။ ထိုသို့အကြောင်းကြားရာတွင် တင်သွင်းလွှာနှင့် စပ်ဆိုင်သည့် အချက်အလက်များနှင့် ခိုင်လုံသော အထောက်အထားစာရွက် စာတမ်းများကို တင်ပြခွင့်ပေးရမည့်အပြင် တင်ပြရမည့် အချိန်ကာလကိုလည်း စိစစ်ရေးအဖွဲ့က သတ်မှတ်ပေးရမည်။

၁၃။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် လိုအပ်ချက်များပြည့်စုံသည့်အခါကြားနာရေး အတွက် ခုံရုံးဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် ပုံစံ (၅)ဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌထံ တင်ပြရမည်။ ယင်းပုံစံ (၅) တွင်စိစစ်ရေးအဖွဲ့ဝင်အားလုံးလက်မှတ်ရေးထိုးကြရမည်။

ကြားနာခြင်း

၁၄။ ဥက္ကဋ္ဌသည် စိစစ်ရေးအဖွဲ့က တင်ပြလာသည့် တင်ပြချက်များ အပေါ်ကြားနာဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်များ အားလုံး ပါဝင်သည့် ခုံရုံးကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းရမည်။ ဖွဲ့စည်းမိန့်ကို ပုံစံ (၆) တွင် ဥက္ကဋ္ဌက လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး အဖွဲ့ဝင်အားလုံးသို့ ပေးပို့ရမည်။

၁၅။ ကြားနာရာတွင် အဖွဲ့ဝင်အားလုံးတက်ရောက်နိုင်ခြင်းမရှိသည့် အခြေအနေ ပေါ်ပေါက်ပါက ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အနည်းဆုံး(၆)ဦး ပါဝင်သော ခုံရုံးကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

၁၆။ ခုံရုံးတွင်ကြားနာသည့်အခါ -

- (က) ကြားနာမည့်နေ့ရက်ကိုကြိုတင်သတိပေး အမှုစာရင်းပုံစံ(၇) ဖြင့် ကြေညာရမည်၊
- (ခ) ကြားနာရမည့်ကိစ္စကို ဥက္ကဋ္ဌကဖြစ်စေ၊ ဥက္ကဋ္ဌက တာဝန် ပေးအပ်ခြင်း ခံရသည့်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကဖြစ်စေ အကျဉ်းချုပ် ဖတ်ကြားရမည်၊
- (ဂ) တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍သက်ဆိုင်ရာတို့၏ လျှောက်လဲ ချက်ကိုကြားနာနိုင်သည်၊
- (ဃ) နိုင်ငံတော်၏ လျှို့ဝှက်ချက် သို့မဟုတ် နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးကိုထိခိုက်စေနိုင်သော အကြောင်းကိစ္စမှတစ်ပါး အများပြည်သူရှေ့မှောက် တွင်ကြားနာရမည်၊
- (င) ဘာသာရပ်ကျွမ်းကျင်သူအားဖိတ်ခေါ်၍ ယင်း၏သဘောထား နှင့်အကြံဉာဏ်များကို ရယူနိုင်သည်။

- (စ) တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့် သက်သေခံ အက်ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ စပ်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက် နိုင်သည်၊
- (ဆ) တင်ပြချက်များကို ဆောလျင်စွာ ကြားနာပြီးပြတ်စေရန် ဆောင်ရွက်ရမည်၊
- (ဇ) တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခုံရုံး၏ နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ချက်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးဦးက လက်မှတ် ရေးထိုးထားရှိရမည်။

အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း

၁၇။ ခုံရုံးသည်ကြားနာပြီး အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆောလျင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် နေ့ရက်နှင့် အချိန်ကာလကို ပုံစံ(၈)တွင် ဥက္ကဋ္ဌက လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ထုတ်ပြန် သတ်မှတ်ပေးရမည်။

၁၈။ ခုံရုံးက အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရာတွင် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အညီ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမည်။ အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အများပြည်သူရှေ့မှောက်၌ ခုံရုံးတွင်ပြည့်စုံစွာ ဖတ်ကြားရမည်။ ခုံရုံး၏ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင်အဖွဲ့ဝင်များ၏သဘောထား တင်ပြချက်များကို မှတ်တမ်း ထားရှိပြီးယင်းမှတ်တမ်းကို လျှို့ဝှက်အဆင့် သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းထား ရမည်။

အခန်း (၅)

ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်း

၁၉။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးတစ်ရုံးကတင်သွင်းသော အကြောင်းကိစ္စအပေါ် ချမှတ်သည့်ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အမှုအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေသည့်အတွက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် သက်ဆိုင်ရာအစိုးရဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သက်ဆိုင်ရာ နေရာဒေသအသီးသီးသို့ အာဏာသက်ရောက်စေသည့်အတွက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံး၊ အစိုးရဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သက်ဆိုင်ရာ နေရာဒေသအသီးသီးသို့ ဖြန့်ဝေပေးပို့ရမည်။ ထို့ပြင် ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နိုင်ငံတော်ပြန်တမ်းတွင်ထည့်သွင်းကြေညာရမည်။ ယင်းတို့ကို စီရင်ထုံး အဖြစ် ကိုးကားအသုံးပြုနိုင်ရန် စုစည်း၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရမည်။

အခန်း(၆)

အထွေထွေ

၂၀။ တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သေပြရန်တာဝန်သည် သက်သေခံ အက်ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်းတို့အပေါ် ကျရောက်သည်။

၂၁။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် ရုံးထိုင်ကြားနာရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ရုံးလုပ်ငန်း ကိစ္စအဝဝကို ကြီးကြပ်စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ပုံ) သိန်းစိုး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် သဘောထားရယူရန်
ကိစ္စရပ်များအတွက် တင်သွင်းသည့် ပုံစံ
(နည်းဥပဒေ ၉)

ရက်စွဲ .....

၁။ တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်/အဖွဲ့အစည်း: .....

၂။ တင်သွင်းသည့်အကြောင်းအရာ .....

၃။ အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်.....

.....

အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်

၄။ ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ရယူလိုသည့်အကြောင်း: .....

သဘောထား:

.....

၅။ ပူးတွဲပါရှိသည့်အထောက်အထားများ

(က).....

(ခ) .....

(ဂ) .....

(ဃ).....

(င) .....

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံး
စိစစ်ရေးအဖွဲ့ဖွဲ့စည်းသည့်ပုံစံ
(နည်းဥပဒေ ၁၀)

ရက်စွဲ .....

စိစစ်ရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းမိန့်

အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်

၁။ .....ကတင်သွင်းသောရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ရယူရန်
သဘောထား

တင်သွင်းလွှာကို စိစစ်နိုင်ရန် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈ အရ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များပါဝင်သော စိစစ်ရေးအဖွဲ့ကို
ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်လိုက် သည်-

- (က) ဦး .....
- (ခ) ဦး .....
- (ဂ) ဦး .....

၂။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ
ရုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်းသို့
အကြောင်းကြားသည့်ပုံစံ
(နည်းဥပဒေ ၁၂)
ရက်စွဲ .....
အကြောင်းကြားစာ

၁။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်
ဆုံးဖြတ်ချက်
သဘောထား

ရယူရန်အတွက်..... က..... ရက်စွဲပါ တင်သွင်းလွှာကို ခုံရုံးသို့
တင်ပြ လာပါသည်။

၂။ ယင်းတင်သွင်းလွှာမိတ္တူကို ပူးတွဲပေးပို့ပါသည်။

၃။ ယင်းတင်သွင်းလွှာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းချက်နှင့်တကွ လိုအပ်သည့်
အချက်အလက်များ၊ ခိုင်လုံသောအထောက်အထားများ၊ စာရွက်စာတမ်းများ
ကို..... ရက်နေ့အတွင်း ခုံရုံးသို့တင်သွင်းရန် အကြောင်းကြားပါသည်။

.....
.....
.....

အဖွဲ့ဝင်

ဥက္ကဋ္ဌ

အဖွဲ့ဝင်

စိ စစ် ရေး အ ဖွဲ့

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
ခုံရုံးကြားနာရန်အတွက် တင်ပြသည့်ပုံစံ
(နည်းဥပဒေ ၁၃)
ရက်စွဲ .....

၁။ တင်သွင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်/အဖွဲ့အစည်း .....

၂။ တင်သွင်းသည့် အကြောင်းအရာ .....

၃။ အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ် .....

.....

အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်

၄။ ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ရယူလိုသည့်အကြောင်း.....
သဘောထား

.....

၅။ တင်ပြသည့်အထောက်အထားများ

(က) .....

(ခ) .....

(ဂ) .....

(ဃ) .....

(င) .....

၆။ အခြားတင်ပြချက်

အဖွဲ့ဝင်

ဥက္ကဋ္ဌ

အဖွဲ့ဝင်

စိ စစ် ရေး အ ဖွဲ့

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးရုံး
ကြားနာရန်ရုံးဖွဲ့စည်းသည့်ပုံစံ
(နည်းဥပဒေ ၁၄)
ရက်စွဲ .....
ကြားနာရန်ရုံးဖွဲ့စည်းမိန့်

အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်

၁။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
သဘောထား

ရယူရန် တင်သွင်းသော ..... ၏တင်သွင်းလွှာကို ကြားနာရန် ရုံးရုံးကို
အောက်ပါ အတိုင်း ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်-

- (က) ဦး ..... ဥက္ကဋ္ဌ
- (ခ) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်
- (ဂ) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်
- (ဃ) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်
- (င) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်
- (စ) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်
- (ဆ) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်
- (ဇ) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်
- (ဈ) ဦး ..... အဖွဲ့ဝင်

ပုံစံ (၇)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
 နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
 ခုံရုံးရှေ့တွင်နံနက် ၁၀ : ၀၀ နာရီအချိန် ကြားနာရန်ကြိုတင်သတိပေး အမှုစာရင်းပုံစံ
 (နည်းဥပဒေ ၁၆ (က))

စဉ်	ကြားနာမည့်နေ့	ကြားနာမည့်အကြောင်းအရာ	အမှုအမှတ်	တင်သွင်းသူ	ရင်းအတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သူ	ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်(သို့) ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း	ရင်းအတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သူ	မှတ်ချက်
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

ပုံစံ (၈)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး

အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်မည့်နေ့ရက်နှင့် အချိန်ကာလသတ်မှတ်သည့်ပုံစံ
(နည်းဥပဒေ ၁၇)

စဉ်	ကြားနာသည့်နေ့	ကြားနာသည့် အကြောင်းအရာ	အမှုအမှတ်	တင်သွင်းသူ	ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမ ည့် ပုဂ္ဂိုလ်(သို့) ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း	အပြီးသတ်ဆုံး ဖြတ်ချက်ချမှတ် မည့်နေ့	မှတ်ချက်
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈

